

# Vayo Kayra

- Şiirler -

**Yayın Tarihi:**

29.09.2023

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

## **Vayo Kayra**

Doğdu büyüdü ama yaşamadı...

## Acıları Naklen Yaşamak

içimde ormanlar yanıyor  
çatır çatır ,  
çayır çayır ateş yüreğim,  
ve ben bir yanımla üşüyorum,  
titriyor yüreğim.

Bir yanımla da bitiyor ,için için hüzünlerdeyim.  
Kanayan yaralarım var demir çubuklarla deşiliyor.  
Bir yanımla narkozda sanki ,uyuşmuş bir şey hissetmiyorum.  
Bir yanımda can çekişiyor ölüyorum ..

içimde büyük gürültüler kopuyor çığlıklar atılıyor ,  
ben ıssız bir gece gibi ,bir yanımla sessizliği dinliyorum..  
suskunum ,  
sakinim,  
içimde bunca şey olurken ,  
hüzünlü bir müzik çalınıyor kulaklarıma ,  
bedenim hüzünlü bir raks tutturmuş.

Ağlayamıyor gözlerim,  
bedenim ağlıyor dansıyla,  
hüznüm ağlıyor ince ince...  
Rüzgar esiyor uğultulu arada,  
bazen sıcak, bazen soğuk.

Dönüyorum uçuyorum,  
savruluyorum oradan oraya,

bir ağacın dalındayım,  
bir deniz kenarında,  
bir dağın yamacında,  
bir yerin dibinde karanlık bir oda da,

bir gökyüzünde bir bulutun üzerinde.  
Herşey siliniyor arada,  
ben yok oluyorum,  
uyutulmak çare olmuyor acılara.

Bedenim uyusada, beyin'inimi uyutamıyorum,  
bunun için uyanmalıyım,  
acıları naklen yaşamalıyım,  
bir daha izlememek için,  
bilinç altına kayıt yaptırmamalıyım.

Korkularımı korkutmalıyım,  
ve ben....  
korkularımdan kaçarak değil,  
onları kovalayarak kurtulmalıyım.  
V.Kayra

Vayo Kayra

## **Acılarıma Basıyorum Seni Tuz Niyetine**

Sustum yine dinleniyorum sensizliğimde.  
Seninle yorulmak nasıl birşey onuda bimiyorum.  
Sahne açılıyor, gülümsüyorum!  
Rüya başlıyor bir anda.  
Kurumuş toprağa sular serpiyorum!  
Yağmurlar yağsın isterken!

Üç numara küçük zamanlar dar geliyor!  
Mühürlenmiş cümleler dudaklarda.  
Diller lal, suskunluğa tutuklu sesler!  
Devekuşunun kendini saklaması gibi, gizlenenler.  
İkimizde biliyorken gerçeği!...

Sesinden duymak nasıl birşey onuda bilmiyorum sahi?  
Son kez söylüyorum belki!  
Bilemediğin kadar/ çok seviyorum seni/  
Perdeler kapanıyor, hüzünler bürünüyor üzerime!  
Senden bir parça katık kalmış ellerimde!  
Yüreğimdeki acılara basıyorum seni /tuz niyetine, kurutsun diye/

V.Kayra

Vayo Kayra

## Acılarımı paket yapıyorum

Özlemeyi, iyi bilirim.  
Hiç şikayet, etmedim.  
Kimseye, kızgın değilim.  
Çünkü; "aşkı" ben seçtim.  
Kimseye, söylemedim.  
İçimde, hapis ettim.  
Nasıl sevdiğimi, ben bildim.  
Sessizce başlamıştı, herşey..  
Gözlerden akarken,  
Ruhuma ruhun!  
Büyük çığlıklarla, kopuyor!  
Şimdi "aşkım" benden!  
Özgür bırakıyorum,  
Seni," aşk"  
Şimdi;  
Kendime, hediyeler vereceğim.  
Acılarımı, paket yapıyorum...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Acıtıyor Canımı**

Gözlerin geziyor mısralarda  
Kendine dair bir şeyler arıyor

Yağmurlar yağıyor günlerdir  
Sevmiyorum böyle havaları  
Yaşamak acıtıyor canımı

Gözlerin geziyor şiirlerimde  
Kendine dair duygular arıyor

Yüreğim paramparça  
Yüreğim katliam yeri  
Bu gece öldürdüm kalbimdeki seni

V.Kayra

Vayo Kayra

## Acıyla Güleceğim Sana

Gözlerimden girmişti  
Aşkın, yüreğime önce  
Seni gözlerimden sökeceğim

Yüreğimden süreceğim  
Senide, öldürdüğüm,  
Aşklar, mezarlığında,  
Geçmiş zamana, gömeceğim!

Üzerine, eskimiş şiirlerimden,  
Çiçekler dikeceğim!

Elimde bir ibrikle,  
Ara sıra,  
Anılardan çıkan acıyla  
Sulamaya geleceğim...

Başına, mezar taşı olarak  
Hiç unutulmasın diye,  
İhanetinin; portresini dikeceğim.

Kuşlar bile ürkecek,  
Konmayacak, taşına...  
Hep yalnız, olacaksın mezarında...  
Ben ise; acıyla güleceğim sana...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aç ve çıplak öleceğiz işte

Öylesine, aç bir dünyada yaşıyoruz ki!  
Çevredeki insanların; yarısı yarı tok; çoğu aç  
birşeylere..  
Çocuklar var karınları aç,  
yemeğe, meyvaya, sevmeye..

Gençler var, beyinleri aç,  
Bilgiye, öğrenmeye, eğitime,  
yetişkinler var, ruhları aç,  
Aşk' a sevmeye..

Kimileri var, gözleri aç,  
Paraya, pula, servete..  
İnsanlar var aç, sevişmeye..

Kadınlar var, tatlı sözlere aç..  
Erkekler var, bir güzel kadına aç..  
İmkansızlıklar, hayeller, özlemler ,  
Tutkular , ihanetler , yalanlar..

İnsan kemikleri var mezarlıklarda,  
Yatan,  
Bir zamanlar,  
Etleri,kemikleri,  
ruhları, olan,  
Kimbilir ?  
Onlar nelerin açlığını çektiler,  
yaşarken..

Nelere, aç, öldüler, giderken.  
Açlık dünyası,  
Kimse doymuyor dünyada,  
Bence; aç ve çıplak doğuyor,  
Aç ve çıplak öleceğiz işte ....

NOT:  
Çünkü!.. bu dünyaya ölmek için geldik, doymak için değil sadece...  
Çünkü!.. en büyük sınav oluyor bazen acıktıklarımız belkide...

V.Kayra

Vayo Kayra



## Adın Aşk Değil Ölüm Bende

Susturdum, şiirlerimi de,  
Dilsizim!  
Aşka sevgiye..  
Kendime bile, şimdi sadece,  
Boşluğunu, yaşıyorum  
Sessizce...

İçimde, esen yokluk rüzgarları,  
Islık çalıyorlar, yüreğimde...

Sakladım, varlığın gibi,  
Yokluğunu da, bende...  
Kimse bilemez, göremez!  
Yüreğimin, en derin yerinde...

Kimsenin, keşfedemediği,  
Hiç bir sevginin, basmadığı  
Ruhumun gizli bölmesinde.  
Yüreğimin, yasak bölgesinde...

Yürüyorum, yüreğimde sessizce...  
Tutkular, özlemler,  
Kurşunlar sıkıyor üzerime.  
Yaralar açılıyor.

Acılara batıyor, ayaklarım takılıyor,  
Ellerim, gözlerim kanıyor,  
Çaresizlik, vuruyor...

İçimde olduğunda bile,  
Öylesine zordu ki!  
Sana gelmek hayallerimde...

Karanlık gecelerin,  
Sularında yüzüyorum  
Olmayan varlığının,  
Yokluğu ıslatıyor.

Sırılsıklam yalnızım.  
Sırılsıklam boşlukta.  
Sırılsıklam yokluktaım.  
Sırılsıklam çaresiz.  
Sırılsıklam sensiz.

Kendimden bile, kaçıyordum,  
Sana gelirken, düşlerimde...  
Tuzaktın bana!  
Yasak ettim, şimdi seni kendime.  
Herşeyinle...

Faili meçhul bir ölüm değil "aşkın bende"  
Sen; suya hapis etmiştin aşkını!

Ben; o, suda boğdum, kendi ellerimle...

Ağın; aşk değil artık,  
Ölüsün, bende...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Ağla Göküzü Benim İçinde Ağla

Yine, yağmur yağacak bu gün.  
Kapkara bulutlar geçiyor!  
Arada şimşekler çakıyor!  
Güneşin ışıkları; göz kırpar gibi,  
Bulutların ardından, gülümsüyor.

Karanlık bulutlar ,kapatıyor güneşi,  
Göküzü, sanki hiçkırarak ağlıyor!  
Ağla göküzü! Benim için de ağla!  
Ben; kaybettim göz yaşlarımı  
Sen ağla!...

Açık kalmış pencerem,  
Yağmur, yüzüme de vuruyor.  
Bahçe de ki limon ağacının,  
Çiçeklerinin kokusu,  
Biraz mutluluk veriyor.

Ağla göküzü! ağla rahatla!...  
Akıt; bütün bulutların,  
Hüzünlerini yeryüzüne,  
Ağla! Benim ağlayamadıklarına,  
Sen ağla!...

Senin ağlaman ile kavuşacak toprak,  
Kurumuş bağrında ıslaklığa.  
Senin ağlaman da, faydalı yeryüzüne  
Sen, ağlamazsan nasıl yeşerecek toprak?  
Ağla ki yeşersin, otlar, ağaçlar, çiçekler!

Oysa, ben; ağlayabilsem bile,  
Faydası yok hiç bir şeye!...  
Ne gidenler gelir geriye!  
Ne de; acılar silinir ömür de...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Ah Be Deliliğim

Biz seninle; ne günler yaşadık.  
Herkesten gizli.

Ruhum'da; sakladım, seni.  
Bazen; kendimden bile...

Ah! be; deliliğim.  
Çocuktuk!...

Ne yaramazlıklar, yaptık.  
Çocuk işte! derlerdi, o zaman...

Büyüdük!  
Zamanla birlikte.

Genç olduk...  
Ne delilik'ler, yaptık.

Genç işte! "kanı kaynıyor" derlerdi.  
O zamanlarda.

Yolun yarısını; aşık.  
Sona gidiyoruz, artık.

Bu aralar daha çok  
Gizlemeliyim seni ,  
Ve  
Dinlememeliyim...

Senin aklına uyarsam,  
Çünkü;

Ne çocuk derler.  
Ne genç.  
Acıma'dan; kıyarlar.

"Deli" diye adımın; önüne  
Senin ismini koyarlar...

Sus artık!  
Duymuyorum; seni...  
Tamam!

Küsme! hemen,  
Şaka yaptım...

Sen olmazsan nasıl?  
Çekilir ki! bu hayat...

En kötü günleri; birlikte;  
Atlattık seninle...

Kimse bilmezdi!  
Bilmeyecek! yine de.  
Geçinir gideriz.  
iŖte! deli deli...

Ŗiirlerimizde  
Ŗen; bir deli,  
Ben; bir deli,

Yakarız! içimizdeki gemileri...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Akşam Oluyor Hüzünler Parlıyor Yine

Akşam, oluyor ömrümde,  
Bir gün daha yine.  
Bir şarkı takılmış dilime,  
"Akşam oldu hüzünlendim  
ben yine!..."

Ara sıra takılıyor,  
Bu şarkı dilime,  
Bilmem! neden?  
Bestesi mi? Güftesi mi?...  
Beni, etkileyen...

Kendimi, yalnız hissetmem mi?  
Böyle zamanlarda...  
Görmek isteyipte,  
Göremediklerim mi?

Özlediğim, yakınlarım mı?  
Bu şarkıyı; seven dinleyen.  
Dönülmez akşamın,  
Ufkuna giden insanlar mı?  
Bilmem!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Anam**

Bir gün ,  
NeŒeyle gecerken zaman.  
Bir anda ,  
Kara bulutlar gibi.  
Hüzünler kaplıyor gönlümü.

Bir rüzgar esiyor hatıralardan.  
En çok canlandırdığım hayali,  
Gözlerimi kaparda,  
Grrm Glen yüzünü bir an

Çok zlyorum seni.  
Neredesin ? ANAM ...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Asmak Kirpiklerimin Ucuna Gözlerini

Gözlerine bakmak;  
Bir anda kaybolmak! Gecenin siyahında.  
Sessizliği, huzuru bulmak dinlenmek.  
Kuru toprakların, yağmuru özlemesi,  
İçine çekmesi gibi,  
Var olan bir tohumu yeşertip,  
Büyütmek istercesine belki.  
Gözlerinde takılıp kalmak isteği...

Gözlerine bakmak;  
Denizde yüzmek,  
Orman esintisinde serinlemek.  
Sıcak bir yaz günü.  
Ruhuma serinlik esmesi,  
Gözlerinde takılıp kalmak isteği...

Gözlerine bakmak;  
Harıl harıl yanan şömineye  
yaklaşıp ısınmak!  
Karlı soğuk bir kış günü.  
Ateşin yanında eriyen buz parçası olmak!  
Gözlerinde takılıp kalmak isteği...

Gözlerine bakmak;  
Peşinden koşup yakalayamamak,  
Uçan bir kelebeği!  
Bir hayale dokunmak istercesine,  
Ellerini uzatıp, boşlukta sallanmak!  
Gözlerinde takılıp kalmak isteği...

Gözlerini özlemek;  
Gecenin yarısında uyanıp, susamak!  
Bir yudum su bulamamak!  
Baykuşun çığlığından ürkemek!  
Gözlerinde takılıp kalmak isteği...

Gözlerine bakmak;  
Benden hızlı giden,  
zaman treninin içinde, ters yöne koşmak!  
Faydası olmayacağını bilerek çaresizçe.  
Gözlerinde takılıp kalmak isteği...

Gözlerine bakmak;  
Cümlelerim, yürürken koşar adımlarla dilime!  
Gerçeklere takılıp düşmek! kelimelerde...  
Gözlerine takılıp kalmak isteği...  
Gözlerinden gözlerimi çekmek.  
Asmak, kirpiklerimin ucuna gözlerini!  
Ve bakmak dünyaya, simsiyah bir gece gibi...

V.Kayra



Vayo Kayra

## Astarından Başladık

- Önce ;  
-Haberimiz bile yoktu birbirimizden,  
sesimizle tanıştık,  
sonra düşünlelerimizle konuştuk .

Çekilmez olan hayatı hayelimizde mutlu yaşadık.  
Ruhlarımızla birbirimize sımsıkı sarıldık.  
kilometrelerce uzaktık ama mutluluğu paylaştık.

-Biz ; bedenlerimizi görmeden aşık olmuştuk.  
Resimlerimizi aldık ellerimize ,  
bedenlerimizi tanıdık görüntüsüyle,  
ve birgün seninle buluştuk....  
Sevgiyle akan bakışlarda tanıştık...

-Sesim sesine değdi,hayalim hayaline.  
-Ruhum ruhuna değdi ,kalbim kalbine.  
-Gözüm gözüne değdi ,elim eline,  
-ömrüm ömrüne değdi , kaderim kaderine...  
-Aşkın astarından başladık dikmeye..

Aşka ,hasrete ,kavuşmaya dair  
yaşanacak ne varsa yaşadık işte ! seninle..  
Günlerce gecelerce, bekledik !  
Özledik !  
Sabrettik !

-Gözlerimiz kalemdi , gökyüzü kağıdımız,  
hayalimizde resimlerimizi çizdik.  
Saatlerin farkına bile varmazdık ,  
yıldızlara bakıp düşlerde gezinirken.

-Şimdi ; Düşüm değil , gerçeğimsin sen ,  
her gün tazelenen .  
-Sabahları güneşim , geceleri ay/ımsın ,  
en parlak yıldızımsın .  
-Hayatın içinde bana mutluluk üreten.

-Hep aynı kal sevdiğim hiç değişmeden.  
-Ne sevgin, ne de sen.  
hergün yapılan ve hergün istenilen,  
ekmek gibi , seviyorum seni ben.

Yalan olup hayatımdan, kayma lütfen.  
-Tam yakaldım ! mutluluğu derken.  
-Gidemezsin !  
-Henüz çok erken.

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşk

Fırtınalı bir denizde rüzgarın savurduğu ,  
küçük bir sandaldı yüreğim.  
Güneşli günleri çok az yaşamış,  
umudunu acılarda tüketmiş.  
Bir çeşit ihanetin yıktığı  
virane bir meydandı yüreğim,

Ruhunda kıyametin koptuğu,  
tüm değerlerin sözlerin bittiği,  
son büyük hüznünü yaşadığı,  
suskunluğunu dehlizlere gömmüş.  
Derin bir yalnızlığı yüreğim.

Kapkaranlık bir gecede kendini  
denizin akıntısına bırakmış,  
dolunaysız,yakomozsuz ,  
limandan uzaklaşmış,  
fırtınalı bir gecede denizde  
yok olmayı bekleyen,  
küçük bir sandal, güçsüzlüğünde tüm ipleri koparmış,  
sessiz bir yok oluşa yolcuymdu belki yüreğim.

Bir anda gökyüzün de bir ışık, korkutucu gürültü  
her yer ap aydınlık başımı kaldırıp gördüğümde  
gözlerimden yüreğime düşen yıldırım misali gözlerinin  
o parlak ışığı AŞK....  
Ve uyanışım oldu aşk güneşi ile hayata bir kez daha  
merhaba...  
V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşk Ateşi

Birinin gözleri; demir,  
Diğerinin; çakmak taşıydı.

Gözler bakışlarda çakıştı!  
Kıvılcımlar; yayıldı,

Kalpleri; tutuşturdu...

Yangınlar, başlamıştı!  
Yürekler, çatırdıyordu!

Aşk ateşi; yakıyor,  
Yandıkça, çoğalıyordu!...

İki beden, birbiri için  
Aynı ateşte!  
Aşk ile!  
Ayrı yerlerde, yanıyordu!

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşk Çiçeğinin Tohumları

Gitmek zorundaydı!  
Bitmek zorundaydı.  
Burada; yolları ayırmalıydı.  
Noktayı koymalıydı...

Hiç sevmezdi, vedaları,  
Susmalıydı!  
Aniden hareketlendi!

Ayakları, hızlı adımlarla,  
Koşarcasına, uzaklaştı oradan.  
Soluk soluğa kalmıştı,  
Durdu oturdu, daldı gözleri...

Yüreğine, gitti elleri!  
Nadir bulunan,  
"Aşk çiçeği" orada duruyordu...  
Üzgünüm! dedi.  
Gözyaşları düşerken,  
yapraklarına damla damla...

Seni; kökünden sökmeliyim!  
Sıkıca kavradı, çiçeği çaktı kopardı!  
Kökleri sallanıyordu.  
Fark etmemişti, daha önce  
Düşünememişti!

Üzerinden, tohumları dökülüyordu,  
Aşk çiçeğini, yok etmek isterken,  
Yüreğinin, her yerine "aşk" ekiliyordu.  
Gönlünün, bahçesinde ...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşk Fragmanı

Delibaş bir sevdandı, benim ki!  
Ne tek taraflıydı,  
Ne de çift olduğu belli.

Yüreğimin, gördüğü  
En güzel aşk filimiydi.

Ne başladığı belli,  
Ne de bittiği.

Aşk; yüreğimden,  
Fragman gibi geçti.

Bende kalan,  
Yarım, bir mutluluk.  
Ömürü, acıtacak bir izdi.

Belki yeni başlıyor.  
Belkide bitti!

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Aşk İle Mantık Boğuşuyor**

Boğazım; düğümleniyor,  
şuskunum...  
İçimde; çığlıklar kopuyor!

Hiç kimse bilmiyor!  
Ruhumun havası yine, bozuyor.  
"Aşk" çakıyor! yüreğimde...  
İçim, acıyor!...

Tutkularımdan; kaçarken,  
Hasretimin; yağmurlarına tutuluyorum.

Çaresiz, duygularım,  
Mantıkla; boğuşuyor

"Aşk"yürekte oluşur,  
Mantık beyinde,  
İkisi birbirini hiç!  
Anlamıyor...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşk Mikrobu

Yaralı bir yürekti, taşıdığı.  
içinde, kanlı savaşların koptuğu!

Yıkılışlar, yangınlar,  
Acılar, yok oluşlar!  
Yarası, açık kanıyordu...

Öylece duruyor,  
Acılarına; bakıyordu...

Gönlüne, düşecek, mutluluk  
Düşünmüyordu.

Ruhunun, hüznü;  
Gözlerin den  
Akıyordu!

Kanayan yüreğinin,  
Yarası, açıldı!

Bir gün; bir damla huzur,  
Bir damla mutluluk,  
Bir damla sevgi düştü yüreğine  
Sessizce...

Yaralarını iyileştirecek sandı.  
Oysa: daha büyük bir  
Yara açılacaktı!

Yüreği: Aşk mikrobu kapmıştı!

Tüm bedenine yayıldı.  
Tedavisi; imkansız bir hastalıktı.

Yavaş yavaş, acıyı büyüterek,  
Bedenini, benliğini,  
Yok ediyordu!  
V.Kayra

Vayo Kayra



## Aşk Sarmaşığım

Sen yokken hayatımda  
Yüregim; ıssızdı!  
Gözlerinden yüreğime "aşk" yağmurlarla indi.  
Yeşerdi sessizce!  
Aşkınla şiirler büyüttüm gönlümde!  
Aşk sarmaşığım oldun,  
Sardın ruhumu sımsıkı!  
Unutmuş olduğum,  
Eski heyecanlara dolandım.  
Titriyordu yüreğim gözlerinde.  
Kelimeler tutuklu dilimde,  
Cümleler devrildi dudaklarımda.  
Sesim kısılmıştı sana...  
Yüreğimin çarpıntısını duydun!  
Ama anlıyormusun?  
Gözlerim gözlerine batarken,  
Kollarım sana açıldı!  
Aklım biraz kaçık!  
Yüreğim çırılçıplak!  
Ruhumda; aşk çakıyordu!  
Sevgi yağmurları beni ıslatırken,  
Mutluluk serpiliyordu,  
Ruhuma; ayrılığın acısı batıyordu!  
Sana yakın olmanın  
Sevinçini yaşayamadan.  
Henüz sana doymadan!  
Bana yaklaştığında,  
Ruhum titriyordu!  
Seninde cümlelerin devrilmiş  
dökülüyordu.  
Bu sefer ben korktum aşkımda!  
Ben korktum!  
Sıcaklığına alışırım diye,  
Sana dokunmaktan korktum!  
Sarılmak istiyordum!  
Sarmaşık gibi ama; sana dokunamadım!  
Aşk sarmaşığım  
Sana aşığımda...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşk Sızısı

Bir zamanlar  
Yazdığım sayfalar bembeyazdı  
Saçlarım; siyahtı

Hayal umut doluydu  
Taze çiçekler gibiydi  
Mevsimim ilkbahardı

Şimdi, sayfalarımda  
Karartma var  
Saçlarımda beyazlar

Hayaller, kırılmış!  
Çiçekler koparılmış  
Mevsim; sonbahar

Farklı olmayan  
Tek bir şey var  
Yıllar geçse de  
Aynı acı  
İyileşmeyen aşk sızısı

Yaşanılmamış, bir aşk değildi.  
Yaşandı bitirildi  
Elde kalan, küçük bir parçaydı  
Büyüdü  
Aşkın yüzü değişti

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşk Travması

İnsanın; avuçların arasında,  
Duran; minik bir kuşun yüreği gibi yüreğim.  
Neden? böyle hızla çarpıyor!

Korku! Heyacan!...  
Henüz; avuçların arasında yakalanmış. değilim.

Yüksek bir yerden aşağıya düşer, gibiyim.  
Başım dönüyor!  
Ellerim titriyor!

Dizlerimin, bağı nereye düşmüş  
Onları; kim? çözmüş!...

Neden? Unutuyorum! cümlelerimi...  
Sesim; kısılmış çıkmıyor!...

Yürek sarsıntısı!...  
"Aşk travması!"

Yaşadığım, her şeyi unuttum!  
Anladım ki!  
Şimdi; gerçek aşka tutuldum...  
Hiç! böylesine vurulmadım!...

Hey!.. "Aşk" bana çarpmak için,  
Neden; bu kadar geç kaldın?...

Yaşayamazsın!...  
Benimle...  
Ölemezsinde!...  
Sen; benim yüreğimi,  
Sakat bıraktın...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Aşkımanın Adı Konsun**

Dilinin, kilitli sandığını  
Aç göster!  
Bana içindekilerini...

Artık, söyle!  
Bilmek istiyorum.  
Duymak istiyorum.

Söylerken, gözlerine,  
Dudaklarına,  
Bakmak istiyorum...

Sevginin, enerjisini,  
Ellerinin, sıcaklığından,  
Ruhum da, içmek istiyorum.  
Nefes alır gibi...

Sen deli  
Ben deli  
Ama; aşk  
Bizden de deli....

Söyle ki!  
Bitsin!  
Aşkımanın, esareti

Ya af çıksın  
Özgürlük...  
Ya da,  
Cezası idam olsun  
söyle ki!

Aşkımanın, adı konsun...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşkın İzi

Bir çıban gibi sevdam yüreğimde,  
Tarifi imkansız acılar veriyor,  
Ruhuma ve bedenime.  
Olgunlaşmasını içindeki irini akıtmasını bekliyorum  
Başka türlü geçmezki bu yara.

Acıyı yaşıyorum hemde doruğunda.

Biliyorumki her kötü gün gibi bu günlerde bitecek.  
Kıştan sonra ilkbahar gelecek.  
Bir gün yüreğimin acısı denecek.  
Hiç bir acı sonsuza dek süremez.

Ben acılarımı öldürmeyide de bilirim.  
Bu yara kapanacak  
Ama ;bende çok derin bir izi kalacak.

V.Kayra

Vayo Kayra

## Aşklar Gibi Yalan Kalemlerim

Tükenmez! dedikleri,  
Kalemlerde yalandı.  
Kaç kalem tükettim  
Ben; ömrümde.  
Bembeyaz sayfalara,  
Gönlümü yazarken.  
Bitti onlarda!  
Yaşananlar gibi.  
Kaç şiirin ebesi olmuş  
Kalemlerim.  
Kaç ayrılığın?  
Acı kırıntılarını serpmiş,  
Defterlerime, dizelerimde.  
Kaç aşkın tanığı şiirlerimde?  
Aşklar gibi, sizde yalandınız.  
Tükenmez kalemlerim...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Başka Yağmura Kaldı Gökkuşığı**

O küçük bir buluttu içinde, yağmur olmayı bekleyen cümleler taşıyan.  
Sessiz, dilsiz, gizli, kaçak özlemleri vardı, buharlaşarak yüreğinden gelen.  
Yağmura dönüştürüp akıtacaktı duygularını, sevdiği gözlere.  
Zaman rüzgarında, karşıdan gelecek bulutu bekliyordu.  
Tek başına yağmur olamazdı!

Yalancı rüzgar mıydı onu sürükleyen! Yoksa sabırsızlığı mıydı?  
Bir anda esen! Tam çarpışacaklardı, aşk yağmurları yağacaktı!  
Neden olmadı?

Yakınlaştıran o rüzgar, bir anda uzaklaştırdı!  
Dışarıda, yağmurlar yağıyordu.  
O da yağdırmak istiyordu, duygularını.  
Gönlündeki bulutlarda biriken yağmurlarını.

Yağmurlarla geldi ama; yağamadı.  
Yağabilseydi eğer, büyük bir sel olacaktı.  
Su hayat verecekti, susuzluktan çatlayan gönüllere!  
Belki de onları boğacaktı korkudan!

İhtimaller gerçek olacak ,sisler dağılacak,  
Gizler soyunacaktı, bulutlar çarpışacak,  
Duygular yağmurlarla yağacaktı!  
Ve "aşk" gök kuşığı gibi çıkacaktı!

Bütün renkler parlayacaktı, yürek yüzünde bir aşk doğacaktı.  
Güneş gibi sıcacacık, sevgi dağıtacaktı!  
Olmadı! Zaman rüzgarı yalancıydı.  
Gökkuşığı; başka yağmurlara kaldı...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Başkalaşmayan Tek Şey İçimdeki Yalnızlık**

iklim başka bu şehirde,

Ağaçlar ,

Kuşlar ,

Böcekler başka

İnsanlar bambaşka.

Tek bir yüz yok kalabalıklarda tanıdık.

Beton yığınların arasında,

Yıldızlarla birbirimize hasret kaldık,

Başkalaşmayan tek şey

İçimdeki yalnızlık.

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Battı Hayal Yüklü Gemileri**

Ruhunun denizinde,  
Hayaller yüklemişti.  
Gerçeğe giden gemilere...

Çıkmıştı en yüksek! kayalara.  
Bakıyordu, denizlere,  
Hayaller yüklediği gemileri  
Geri gelir mi diye?

Ne yazık ki batmıştı yarı yolda!  
Bu seferkilerde...

Yüksek kayalardan, alçak sahillere indi.  
Hayallerin'den kalan,  
Enkaz parçalarını,  
Topluyordu, deniz kıyısında.

Kırık, dökük, paramparça.  
Yarım kalmıştı, çoğu şey hayatında,  
Duyguları; kayıp oluyordu dünyasında...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Beklemek

Geceydi...  
Gökyüzünde, hıvdanur izliyordu.  
Aşkın korkutan yüzüydü, sanki.  
Endişeli bulutlar, bir kapatıyor,  
Bir açıyordu, ayın; görüntüsünü...

Ruhunda derin hüznü!  
Gökyüzü; ayna olmuştu sanki,  
İçini görüyordu...  
Kimsenin görmesine izin vermediği,  
Duyguları, onu ürkütüyordu...

Öleceğini bildiği halde,  
Neden? Onu yaşatıyordu, yüreğinde!...  
Ruhuna, hüznün düşüyordu.  
Aşkın, karanlık gecesinden,  
Aşkın, sabahını bekliyordu...

Dilinin suskunluğu,  
Ruhunda; depremler yaratıyordu.  
Kendi atıyordu çığlıkları,  
Yine, kendi duyuyordu.

Yorulmuştu yüreği!  
Sabır, üretmiyordu benliği!  
Ne beklemeye tahammül!  
Ne gelecek güne ümidi,  
Ne de ömrüne, inancı kalmıştı.

Hızla atıyordu kalbi!...  
Tüm saatler, durmuş gibiydi.  
Zamanı, daraltmanın, yada; kırpmanın  
Bir yolu, yokmuydu?...

Zaman, bazen; ilaç bazen; zehirdi sanki...  
Beklemek; ne zor şeydi...  
Bekledi, bekledi, bekledi!...  
Peki ya beklediği neydi?...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Ben Dört Yanı Hüzünle Çevrilmiş Bir Acı Parçasıyım

Bir yanımda özlemler,  
bir yanımda hayel kırıklarım,  
bir yanımda çaresizlik,  
bir yanımda mutsuzluk,  
ben dört yanı hüzünle çevrilmiş bir acı parçasıyım

Limanıma ne gemiler gelmiş gitmiş,  
Kimi poyraz kimi meltem gibi geçmiş.

Kimi umudumu götürmüş ,  
kimi hayellerimi,  
kimi hayatımı çalmış,  
kimi zamanımı almış,  
kimi dinlendirmiş, yüreğini ruhumda,  
kimi aşkı bulmuş gözlerimde,

kimi mutluluğu tatmış ilk defa benimle,  
kimi kullanmış, iyi niyetimi kendi işlerinde,  
Kimi aşkı demiş, kimi hayatım  
kimi kızım demiş ,kimi kardeşim  
kimi teyzem demiş,  
kimi halacım ,  
kimi arkadaşım demiş, kimi dostum  
kimi ablam demiş ,kimi komşum.  
Şimdi kimse nasılsın bile diyemiyor.

Ben şimdi dört yanı hüzünle çevrilmiş bir acı parçasıyım  
limanlarımda tüm girişleri kapatılmış  
sürgündeyim...  
yalnızlığımda,  
haykırsam .! bile duyulmaz  
ateşler yakıyorum ,ara sıra  
kendimden topladığım kırıklıklarla,  
görmüyor geçen gemiler dumanlarımı  
anlıyorum o zaman unutulmuşluğumu

Bir yanımda özlemler,  
bir yanımda hayel kırıklarım,  
bir yanımda çaresizlik ,  
bir yanımda mutsuzluk,  
ben dört yanı hüzünle çevrilmiş bir acı parçasıyım  
verecek mutluluklarım kalmadı kimseye  
çünkü ben acılarla doluyum  
Ben artık kendime bile acı..yım....  
V.Kayra

Vayo Kayra

## Ben Senden Bile Yalancıyım Falcı Kadın

Körfezde; deniz manzarasında  
Oturdum, bir bankta,  
Bir de; yaktım sigara.  
Martılara simit attım, seyrettim.  
Uçuşlarını,  
Kâşmalarını izledim.

Elinde; bir sepet kırmızı güllerle,  
Bir kadın yaklaştı yanıma.  
Avucunu açtı! iki bakla.

-At! dedi, bu lira  
-Bakayım bakla falına.  
-İçimden geldi,  
-Güzel kadın; klopatra  
Kimbilir? kaç kişiye söylüyordu; bu iltifatları Güldüm.

Önce bir sigara istedi.  
Fal bakmakta; ısrar etti.  
-Olmaz o para  
-Olsun bu para, dedim.  
-Canın sağolsun, tamam dedi.

Sağ elimin avuçunu açtı.  
Koydu baklaları,  
Üfle dedi üfledim.

Bir sürü cümleler kurdu,  
Hepsini attı.  
Birazı tuttu.

Sen; yalanı hiç sevmezsin,  
Doğruyu söylersin dedi.  
Bu arada; düşündüm.  
Tuttu mu?  
Tutmadı mı?

Bilemedin; falcı kadın,  
Her gün, yalanlar savuran kadın.  
Ben; senden,  
Daha büyük yalancıydım.

Ama; yalanlarımı hep,  
Kendime söyledim.

En büyük yalanım,  
Neydi bilirmisin?  
Bir daha; sevmem!  
Demiştim; hiç kimseyi,

Kuyruklu bir yalandı  
Daha büyük sevdim...

Daha büyük sevdim...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Beyaz Saçlı Prensım Benım**

Benım cennetım sensın bu dñnyada.

Aşkının ateşı,  
Serinleten dudakların,

Gözlerinin yeşili,  
Huzurlu ormanlarım,

Tenine, ellerine ,bedenine dokunduğum anda,  
Bana mutluluk veren sarhoşluğum,

Yanları beyazlamış saçların,  
Olgunluğın,

Bakışlarındaki sevgi ışıltılarını

Bu dñnyadaki cennetım sensın benim ...  
Beyaz saçlı prensım.

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Bilinmeyen Zamanı Beklemek**

Hava bozuyordu, kara bulutlar,  
Kararsız geçiyordu.  
Yağmur, gökyüzünde sanki yağmak  
İçin, sancılar çekiyordu!

Bulutlar; yağmurları doğurmak, istiyordu.  
içinde, gizli bir yara sızlıyordu...  
Şu an, gökyüzünü; ruhuna benzetiyordu...

Birikmiş hasret enerjisini,  
Gözlerinden gizlice, içine doğru,  
Çişil çişil döküyordu...  
Mutluydu.

Uzun zaman sonra, ilk defa "mutlu" oluyordu  
Sıcak bir günde, sanki; gölgede oturmuş,  
Ayaklarını, dere de serinletiyordu...

O, bir rüzgar olmak istiyordu.  
Delice esmek!  
Yağmur bulutlarını, patlatmak!

Boğazında düğümlenen, cümleleri,  
Söylemek, çözmek!...  
Oysa; tek yapabileceği; ne zaman geleceği,  
Bilinmeyen bir zamanı beklemektir...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Bir kalemde kalbimden boşadım seni**

Önemi yok hükümsüzdür benim için artık,  
Çeyrek asır önce , verilen tüm sözlerimizin.

Geçen yılların içinde barınan,  
onca, hasret , umut , hayal ,  
aşk ile bekleyişlerimizin..

Karanlık günlerden sonra , gelen güneşli günleri ,  
büyük zorluklarla , kazanılan bir yarışın ,  
mutluluğunu yaşamak gibi olan,

sevinç, çığlıklarıyla 'evet' diyerek atılan imzalarımızın ,  
aldığımız evlilik cüzdanımızın,  
parmaklara takılan yüzüklerimizin...

Önemi yok artık çok geç !!! .  
Bir çatı altında yaşamamızın.

Katili sen oldun tüm güzel duygularımın.  
Yalanlar silahınmış ihanet kurşunların,  
Sırtımdan vurdu beni ,  
oynadığın oyunların..

Şimdi acıyor , açtığın ihanet yaralarım.  
Akıyor kirli kan gibi ,  
senle geçen yıllarım...

Önemi yok hükümsüzdür benim için artık,  
seninle yaşanan tüm zamanlarım..  
Beynimde ki mahkemede ;  
Ben , seni ,  
kalbimden bir kalem'de boşadım ....

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Bir Zamanlar Gevezeydi Şimdi Kekeme Kalemim**

Bazen yazmak ister insan,  
Konuşamadıklarını; satırlara aktarmak  
Ruhundaki, duygularını ,beynindeki düşüncelerini  
Kirli bir bedenini; yıkanıp temizlenmesi misali  
Ruhun boşalması, huzur bulması içindeki ağırlıktan kurtulması  
İçin yazmak ister insan.

Öyle zaman da olurki yani şimdiki gibi, alırsın eline kalemi defteri  
Nereden başlayacağını bilemezsin,  
Çok kalabalıktır; duygular seçemezsin  
Yazmaz kalem konuşmaz susar.

Kalemin tükenmezliği yalan olan,  
Kullanıldıktan sonra tükenen,  
Henüz; kullanılmamış bile olsa  
Yazmaz, o tükenmez kalem susar.

Korkak olur bazen,küçük bir nokta koyar.  
Hiç yazısı olmayan sayfaya;  
Çizgi çizer, karalar ısınma hareketi yapar gibi  
Cümleler kurmak ister kuramaz  
Konuşmak ister olmaz.  
Kekelemeye başlar suskun kalemim.

Zorlar kendini kekeme duygular  
Kekeme bir kalemin ucunda....

Oysa sürat motoru gibi yazardı bir zamanlar.  
Noktama işaretleri bile koymadan; gevezeydi benim kalemim.  
Kaç kalem tükettim yıllarca beyaz sayfalarda  
Duygularımı yapıştırdım cümlelere,  
Şiirler biriktirdim defterlerimde,

Gözyaşlarım vardı o zamanlar; ağlardım bende.  
Bir zamanlar geveze olan kalemim  
Şimdi konuşamıyor!  
Kekeme olmuş ellerimde...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Bir Zamanlar Her Şeyimdin Şimdi Hiçbir Şeyimsin**

Zaman mı beni böylesine değiştiren  
Yoksa duygu düşünce ve hislerim mi?

Sen degilmisin bu karşımdaki  
Yanlış gören gözlerim mi?

Hani nerede o heyecan!  
Bana yaklaştığında,  
Ellerime dokunduğunda,  
Hatta gözlerime baktığında  
Hızla çarpan o kalp benim miydi?

Senin için yazmış olduğum  
Onca şiir şu düşünceler benim mi?

Böyle tükenirmiş demek zaman içinde sevgi

Oysa sen; yaşama sevincim, umudum, nefesim ,hayalimdin  
o sen degilmisin ki! söyle!

Bir zamanlar herşeyim ama; şimdi  
Hiçbirşeyim olan eski sevgilim....

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Bizim An Larımız Ölmüştür Artık**

İlk defa bakıyorum bu gece,  
Buradan, bu şehirde, bu gökyüzüne.

Bir zamanlar senin oturduğun aynı sandalyede oturuyorum.  
Senin dokunduğun balkona tutunuyorum.

İlk defa senin evinden bakıyorum gökyüzüne,  
Senin odandan...

Bir zamanlar senin uzağındayken ben,  
Bana özlemlerini sevgini anlatığın,  
Birlikte olacağızda ki mutluluk hayellerini kurduğun,  
Yıldızları tanıttığın o yerden  
İlk defa.....

Bana sevgiyle ,gelecek mutlu günlerimizi anlattığın, bu yerden,  
Ama; sen yoksun yanımda,  
Ben gördüklerimin öğrendiklerimin etkisiyle şok ta!!

Kırılmış hayeller düşüyor üzerime,  
İçime batıyor, kıymık kıymık  
Ve ben hangisini çıkaracağım, derken kendime,  
Hiç bir şey yapamıyorum

Tüm acılarımı topladım,  
Gökyüzüne salıyorum ,  
Kayan yıldızlara tutunup,  
Kaybolup gitsinler diye.

Seni ve seninle olan bütün  
Hayellerimi, karanlığın içinde  
Bir daha görünmesinler diye  
Özgür bırakıyorum.....

Çünkü ben! seninle olacak mutluluk dolu ,  
Günlerin hayalinden  
Sevgimden,  
Vazgeçiyorum....

Ve anlıyorum ki .!  
"Hayatta ömür boyu mutluluk " diye bir şey yoktur,  
Sadece mutlu anlar vardır.

Bizim anlarımız, yaşanılmadan ölmüştür artık.....

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Büyük bir iştahla sevgiye aç**

Kendimi küçük bir çocuk gibi,  
Hissediyorum bazen,

Sevgiye, ilgiye,  
Korunmaya duyuyorum ihtiyaç..

Güvenle saran kollara,  
Beni ısıtacak buselere muhtaç.  
Açım aç,

Yemeğe, meyvaya, suya değil,  
Paraya, mala, mülke, hiç değil

Bir insanın  
Sevgi dolu yüreğine;  
Büyük bir iştahla aç..  
Açım aç...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Can Kıyısında Yolcuyum

Yolcuyum! Vakti geldi, şimdi!  
Bu giden "zaman" otobüsünde...

"Can kıyısında" koltuğum.  
Kalbimi bıraktım, sende gidiyorum...

Valizime; vuslat doldurdum,  
Sensizlikte, gerekli olacak  
kullanacağım.  
Yaşarsam eğer; sensiz de...

Şimdi; yolculuk zamanı,  
Zoraki gitmeliyim!  
Aşk/ın kentinden,  
Hüzünün köyüne doğru yolculuğum...

"Can kıyısından" kesilmiş biletim.  
Bilmem! kaç numara?

"Hoşçakal "gitmeliyim...

Biraz, daha kal, deme bana!  
Ne fark eder ki!  
Ya on dakika, ya da beş dakika fazla.  
Nasıl olsa gideceğim sonunda!...

Özlem, kırıkları var yüreğimde,  
Canıma batıyor!...  
Kalbim, her attığında, biri saplanıyor!

Her dakika uzaklaşıyorum.  
Sessizim...  
Suskunum...  
Yalnızım...  
Sensizim...

İçimde kopan fırtınayı,  
Bir tek ben, biliyorum...

Zamanın aracında, yolcuyum.  
"Can kıyısında..."  
"Aşk kırıkları" batıyor canım!...  
Canım acıyor!  
Ve ben, sen den gidiyorum .....

Hep gülsün yüzün, mutlu kal.  
Bir daha ki şiirde, buluşmak üzere  
Hoşçakal!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Çiğ gibi seviyorum seni**

Kimi aklıyla sever ,  
Diliyle konuşur.

-Kimi yüreğiyle sever ,  
Gözleriyle konuşur.

-Kimi sevmeyi sever ,  
Hayaliyle konuşur.

-Kimi yalanı sever ,  
Hepsini kullanır .

-Ben ruhumla severim ,  
Bittiğinde ölürüm.

-Kimi kelebek ömrü kadar sever ,  
Üç günde unuttur.  
-Kimi koskoca bir çınar ...

-Kimi yosun tutmuş taşlar gibi,  
Saklar içinde.

-Kimi akan pınarlar gibi,  
Coşkulu yaşar aşkını .

-Ben hergün yapılan taze ekmek gibi  
-Her sabah sana aç ve özlemlili!

-Sıcaklığında erimek,  
Ekmeğin üzerindeki tereyağ gibi ,seninle .

-Üşüdüğümde ısınmak ellerinde,  
Kaybolmak gözlerinde , bedeninde.

-Ben seni ; bu günümde ,  
-Herşeyinle ,  
-Herşeyimle,  
-Ve tüm gerçeklerimle,

-Yanında olduğum her saniyede,  
-Yuvarlanıp büyüyen 'çiğ 'gibi seviyorum.....

V.Kayra

Vayo Kayra

## Çık Kozadan Kelebek

Bak işte! başladı, yine kabuslar.  
Uykular; delik deşik!  
Üstüne geliyor, her şey herkes.  
Sıkıştın kaldın yine;

Hayatın, köşesinde bir kez daha.

"İki dünya arasında"  
Sanki "yerle gök" arası ruhun...

Ne; kalmaya gücün yeter!  
Ne de; gitmeye, cesaretin var...

Acılar sardı; etrafını,  
Felç olmuş yaşam umudun.  
Ve sen... tükeniyorsun!

Ne o... pes mi? ediyorsun.  
Hayır! toparlanacaksın...

Canlı canlı, acılarına; kıyacaksın.  
Hayallerine, umutlarına kıydığın gibi.  
Gerçekten, yaşayacaksın artık...

Yıllardır nasıl yaptıysan,  
Başkaları için yaşamayı,  
Kendin için yaşayacaksın artık.

Sen; yaşamadan ölenlerden olmayacaksın...

"Tırtıl "misali; sımsıkı sarılı,  
Çık artık! çirkin, "koza" dan,

"Kelebek";olma zamanın geldi.

Bırak başkaları için,  
Tırtıl olmayı, tırtıl; gibi yaşamayı,  
Saklanma! çık! dışarı,  
"Kelebek"...

Seni bekliyor! son kez...  
Baharın, çiçeklerin, "öbek öbek"...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Çınlama**

Sensizlik çınıyor özlemlerimde  
yaş akıtamıyor gözlerimde

Geceler zift karası  
hangi düşünceye dalsam batıyorum

İlk defa görüyorum bu yolları  
sokakları tanımıyor kayboluyorum  
düşüncelerimde

Hayellerinde kaybolmak  
nasıldır bilirmisin sen

Kendi içimde yabancı gibiyim  
yitiriyorum benliğimi  
seni görmeliyim

V.Kayra

Vayo Kayra



## Çok Sevildin Yüreğimde

Avazım çıktığı kadar,  
Sustum yine!  
Yalnızlığım, çınlıyor ruhumda!  
Sessizliğimi dinliyorum,  
Kendimde  
Kendimce  
Sessizce!...

Suç üstü yakaladım!  
Hayallerimi; zincire vurdum!  
Hücrede!  
Acılarım; volta atarken,  
Yüreğimde özgürce!  
Mutluluklarım  
Kahroluyor içimde!...

Dünyam; yıldız/sız, ay/sız  
Karanlık bir gece!  
Dilimde,  
Dilimlenmiş sözlerim.  
İsminle yangınımsın içimde!  
Dudaklarımdaysa,  
Korkak bir hece...

Sen

Çözemediğim bilmece.  
Aklımdan gitmiyorsun işte!  
Soyunmuş yüreğim!  
Çırılçıplak!  
Aşk/a sende...

Oysa; hiç giydirmedim,  
Ömründe!  
Haram ip ile dikilmiş,  
Elbise...

Ve sevilmedi bende böyle,  
Hiç kimse.  
İklimini, dağlarını, yollarını,  
Bilemediğim.  
Sen; keşfedemediğim,  
Kayıp bir kıtasın bende...

Her gece gördüğüm,  
Yıldızlar kadar yakın,  
Onlar kadar da uzaksın,  
Gerçekte.

Evet

Anlayamadığın gibi işte!

Böyle sahte bir Dünyanın içinde,  
Gerçek olamayacak kadar  
Çok sevildin yüreğimde...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Çözölsün Bilmece

"Yıldırım aşkı" derler ya!  
İşte öyle sevgili...  
Bir görüşte, çarpmıştı "aşk" beni...

Seni yüreğime aldım.  
Adını sevgi koydum.  
Soyadın "aşk" oldu  
Bendeki kimliğinde...

Sana, bir hayat sundum.  
Yüreğimde...  
Büyüttüm, seni hece hece,  
Cümlelerde...  
Yaşattım!

Şiirler, yazdım.  
Kitaplara koydum.  
Kendini buldu, aşıklar...  
Şiirlerin, içinde...

Gözlerinde aşkın,  
Utangaçlığı, gizli!  
Korkuların da,  
Yasakların, intiharı...  
Sözlerin, bilmece gibi.

Demıştin ya hani!  
içinden geldiği gibi...

Dök söyle yüreğindeki!  
Çözölsün, bilmeceler!  
Cevap bulsun,  
Soru işaretleri...

Oysa, ben; sadece seni anlatmıştım. Dizelerimde...  
Korkularıma ünlem!  
Oldun bende...  
Sen ise; duruyorsun öylece!

Soru işareti...  
Çözölsün artık!  
Bu bilmece!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Damla**

Sıcak bir günde, saatlerce yürümüş  
Tozlu yollarda kaybolmuş.  
Bir damla suya hasret bedende  
Çatlamış dudaklar gibiyim, sensiz.

Ara, sor, nasılsın diye?  
Bir damla su misali...  
Merhaba! serp yüzüme...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Dayanılmıyor Başladı Sarsıntılar

Ağlamak! zayıflık/ mıdır.?  
Böyle öğretilmişti belki,

Ağladığım zamanlarda; susmam  
Üzülmemem için oysa, yanıştı...

insan ağlamalıydı, gözyaşları durana dek,  
Akıtmalıydı içindeki; acının zehirini dışına.

Güçlü olmak adına; tuttuğum gözyaşlarım,  
Taş oldu, sanki; çin setti kurdu gözlerimde...

İçimde bastırılan, susulan acılar,  
Dişlerimi sıkıp, gözyaşlarımı tutarken,

İçime aktılar; ılık ılık yüreğimin köklerinde,  
Zamanla, bir "volkan" oluşturdular...

Dayanılmıyor artık, başladı" sarsıntılar".  
Ardından gelecek patlamalar.

"Lav"lar kaynıyor yüreğimde,  
Kızgın kızgın "acılar"...

Tüm bedenimin; hücrelerine,  
Sinir sistemimin; en uç yerlerine yayılıyorlar.

"Eriyor" bedenim...

"Ya" ağlayacak; saatlerce, gözlerim.  
Sönecek acı ateşim,

"Ya" da...Küllere dönüşecek" ömrüm"...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Deli Aşk**

Bir taş gibi, atladı!  
Deli aşkım...

Yüreğimin, dehlizine...

Aklımı topladım,  
Çıkarsın diye!

Bir deli aşk' la

Baş edemiyor,  
Tüm mantıklı; sözler bile....

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Deli Gibi Özledim**

Hayli zaman oldu ayrım senden  
Geleceğim tüm yolları kapadın neden

Nasıl özlüyorum seni bir bilebilsem

Sıcaklığına hasret kaldım  
gülüşüne muhtaç  
Kaldır aradan engelleri aç

Al sazını eline türküler söyle yine  
Nasıl ihtiyacım var bir canım deyişine

Sussun dilin söylemesin sözlerin  
Seviyorum der gibi baksın yine gözlerin

Ah inatçı sevgilim deli gibi özlerim

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Deniz Kestanesi**

Bir elimde yüreğim

Bir elimde; cımbız,

Ruhum; cız cız...

Aşkın; denizinde,

Yüzerken;

Kalbime batan;

Kestanenin,

Dikenlerini

Çıkartıyorum...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Derin Yalnızlık**

Vakti geldi gidiyorum.  
Rotam; ayrılık .  
Şimdi, hoşçakallardan başlıyor yolculuk.  
Tüm zamanlar senin olsun.  
Uç numara küçük,  
Yırtık yada, yamalı.

Çınlıyor suskunluk.

Tüm ışıkları söndürdüm kendimde.  
Her yer karanlık.  
Uyumalı ve dinlenmeliyim artık.  
Yorgunluğum çok!  
Önce boşluk, sonra yokluk.  
Başladığım yerdeyim şimdi,  
Derin yalnızlık...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Dokun Ellerinle Şifa Niyetine Bedenime**

Zaman; vuruyor sensizlikte!  
Her saniye, yüreğime yüreğime tık tık!  
Sanki," japon işkencesi! "  
Deşiyor yarımı tırnaklarıyla,  
Çaresizlik; bende,  
Kronik bir hastalık artık...

Hayallerimde, tek bir sahne.  
Dokun ellerinle, hasta bedenime.  
Şifa niyetine...

Sarıp sarmala beni!  
Dağılsın saçlarım, göğüsünde!  
Yüreğinin, melodisini dinlerken,  
Nefesin, alnımdan öpsün!  
Sessizce...

Zamanı, kaybedelim seninle.  
Ruhumuz, bedenimiz  
Tüm benliğimizle...

Beşinci mevsimsin, sen bende.  
Bilinmeyen, hallerinle.  
Dokun ellerinle, tüm bedenime.  
Şifa niyetine...

Huzurla, uyut beni kendinde.  
Gözlerim kapansın seninle!  
Bir daha hiç uyanmayayım.  
Acıyla geçecek ömüre...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Dostça Kal Aşkım**

Kirpiklerini çıra yaptım, gözlerimi ateş!  
Seni bir bakışta gözlerimin önünde yaktım!  
Ateşlere bıraktım, gidiyorum işte bende aşkım!  
Aşkına ateşlere saldım, yoruldum!  
A/ sırlara doydum artık ben!  
Kalmadı sabrım!  
Hoşçakal gidiyorum aşkım!

Belki aşkınla sende hayat bulurum sandım,  
Yaşama bağlanırım.  
Yok işte anladım!  
Bitkisel yaşamalıyım.  
Aklımdaki tüm keçileri kaçırmadım!  
Özgür olsunlar diye saldım.  
Akıllı gibi davranmaktan yoruldum.  
Ruhumu boşluğa bıraktım.

Bedenim bitkisel hayatta,  
olduğum yere kök saldım.  
Gidiyorum sensizliğe, boşluğa doğru  
Hoşçakal aşkım.  
Gidiyorum dostça kalmalısın aşkım.  
Küllerini sonbahar rüzgarlarına attım...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Dostumu gömdüğüm o yerdeyim**

Bir sen vardın,  
Güvendiğim dostum bildiğim.  
Beni yaralamayan,  
İnsanlar arasında,  
Birsen kalmıştın, kazık yemediğim.

Fakat: bu gün, bir şey öğrendim,  
Belki bilmeden,  
istemeden,  
Bir darbede sen indirdin.

Her türlü acıya karşı bağışıklık kazanmış,  
Ruhum ve bedenim.  
Bununla baş etmesini de bilirim.

Bir saatlikti, en fazla acının sancıları,  
Gözlerimde yağmur bulutları.

Bir elimde kazmam,  
Bir elimde küreğim,

Açtım mezarını üstünü örtmekteyim.

Bir sen kalmıştın kazık yemediğim,  
Beni yaralayan dostlarımın arasında.

Bir şey daha öğrendim sayende,  
Dostum bildiğim.

En çok can acıtanmış, güveniyorum dediğin.

Ben şimdi dostumu gömdüğüm o yerdeyim.

Hadi kalk gidelim bu acı/danda yüreğim.

Yalnızken daha güvendeyim...  
. V.Kayra

Vayo Kayra

## **Düş Düşlerimden**

Sende; düşmelisin artık,  
Düşlerimden.

Silinmeli gözlerin,  
Gözlerimden...

Aşk/ ın

Sönüp, küle dönmeli!  
Savrulmalı, yüreğimden!...

Terk etmeli cümlelerim.  
Seni; mısralarda...

"Düş" artık sende!  
"Düş" şiir/ lerimden...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **En Çok Ona Sarılmışım Hayatta**

Ne söz yetiyor anlatmaya,  
Ne düzgün cümleler kurabiliyorum.  
Şiirlerde de başladı suskunluğum.  
Kendimi anlatamıyorum.  
Vazgeçtim sanma sakın,  
Sevmekten,  
Sanmaki istemiyorum.  
Hergün daha çok yakıyor bu ateş,  
Yandıkça sarılıyorum ateşlere!  
Ve daha çok seviyorum.  
Ben hiç bir şeyi yarım bırakmadım.  
Çünkü; sana daha başlamadım.  
Şimdi çok yorgunum.  
Dinlenmek için, kendime çekiliyorum.  
Zamana uzanıyorum, susuyorum.  
Kimsesizliğim titriyor,  
Üzerimde yalnızlığım,  
Gözlerimi kapatıyorum.  
Seni düşünüyorum,  
Adın yüreğimde dövme.  
Şimdi kalbim bükük,  
Başım; yalnızlığımın omuzunda.  
Bir tek ona sarılmışım en çok hayatımda,  
Yalnızlığıma.  
Ne zaman istersem hep yanımda...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Ey Benim Hayallerim**

Ey benim hayallerim !  
Yıllarca; sizinle yaşadım.

Ne çok; vardınız, ben de.  
Ne çok; biriktirdim, sizi içimde.

Kiminiz gerçeğe dönüşüp bittiniz.  
Ama; hayaliniz kadar,  
Güzel değildi;  
Gerçeğe dönüştükleriniz...

Kiminiz, unutuldunuz.  
Sulanmayıp, kurutuldunuz.

Kiminiz, gelişmedi,  
Hep bücür kaldınız.

Kırdınız...

Topladım; parçalarınızı,  
Yeni, hayallerimin  
Başlangıçları oldunuz...

"Yaralı" da olsa, yaşadınız...

Kiminiz, gönlümün köşesinde,  
Bir müzede saklandınız..

Parçaları, eksilmiş halinizle...  
Koleksiyonuma katıldınız.

Emekli oldunuz...

Kiminiz, küflendiniz beklemekten.  
Yorulduunuz, bozulduunuz!

Kiminiz, kayıp oldunuz!  
Bazende, ayıp oldunuz.

Ey benim, hayallerim...  
Şimdi; hepinizi bırakıyorum.

Hayalsiz bir hayatı seçtim...  
Kurunun yanında, yaşta yanarmış  
Canlı cansız hepinizi;

Vazgeçilenler mezarlığıma gömdüm.  
Başınıza "mezar taşı" olarak,

Zamanı kaçııp, geç kalanlarınızı diktim...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Gel Diyorsun**

Gel diyorsun canım  
nasıl istiyorum bilmiyorsun  
Ruhumun ateşini  
Gönlümün yangını nı görmüyorsun

Sıcaklığını bilmediğim ellerini  
Teninin kokusunu  
Kalbinin atışını  
Öpmeyi düşlediğim dudaklarını  
Deli bir kurşun gibi  
Sana koşmak  
Hayal değil gerçek olduğunu görmek istiyorum

Gel diyorsun canım  
Sana gelmek istiyorum  
Yolların uzak  
Yollarım tuzak  
Kanadı kırık bir kuşum uçamıyorum

Sana doğru koşarken düşlerimde  
Gerçeklere takılıp düşünüyorum  
Gel diyorsun canım gelemiyorum  
V. Kayra

Vayo Kayra

## **Gelişine Gidişine**

Yarınlar bakıyorum gülerek  
kim bilir beni bekliyor kaç yürek  
sevebilecek miyim yeniden  
bakar mıyım bir çift göze severken

Tutunur muyum sıcak ellere sevgiyle  
rastlar mıyım benim gibi sevene  
şiiirler yazar mıyım yine  
kaç beden dolaşacağım kaç yürek  
kaç yalancı tanıyacağım kaç ihanet

Bunca aşk yıkıntısından sonra  
hey aşk  
sevişime özleyişime  
gelişine gidişine  
gelmişine geçmişine  
merhaba olsun

V.Kayra İzmir

Vayo Kayra

## **Gelişinle Çoğalıyor Sevgim Gidişinle Eksilmiyor Öz**

Sesin geliyor!  
Sessizce kulaklarıma.  
Yüzün geliyor!  
Gözlerimin, önüne.  
Gülüşün geliyor!  
Yüzüm de, gülümseme beliriyor.

Birden!  
Gerçekler geliyor!  
Sen, her geldiğinde aklıma,  
Ellerin, dudakların, gözlerin,  
Gülüşün, sesin her şeyinle,  
Dolu dolu, hasret yüklü, üzerinde.  
Öyle geliyorsun.

Hasretini döküp gidiyorsun,  
Yalnızlığıma...

Sesin gidiyor, kulaklarımda,  
Sessizlik,

Bedenimde, sensizlik çınlıyor...  
Yüzün gidiyor, gözlerimden,  
Gülüşün gidiyor,  
Hayalin siliniyor...  
Yüzüm de, hüznün,  
Buruş buruş kalıyor.

Gözlerim nemli,  
Yüreğimde acılar demli...

Koyu bir çaresizlik!  
Umutsuzluğa doğru kök salıyor.  
Ruhum karanlıkta.  
Varlığını arıyor...

Boğazımda, düşümler...  
Gözlerimde acının tablosu,  
Boşlukta, bir noktaya  
Takılıyor bakışlarım...

Seni her özlediğimde,  
Biraz daha kabarıyor,  
Özlemin, bende...

Gelişinle, çoğalıyor, sevgim!  
Gidişinle, eksilmiyor özlemlerim!  
Sen; içmeye doyulmuyorsun.  
Ben; yaşadıkça her günde,  
Sen; sevgiyle, hasretle büyüyorsun,  
İçimde...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Gerçeği Yaşamalıyız

Ben onunla hayal kurmayı  
Özgürce düşlerde yolculuğu  
Basit şeylerden mutlu olmayı  
Bazen bir teknede balık tutmayı  
Bazen dumanı üzerinde bir ,  
Yemeği paylaşmayı seviyorum...

Gözlerine bakıp dalmayı  
Gülüşündeki sıcaklığı  
Ben onunla gülmeyi  
Ben onu mutlu etmeyi  
Ben onunla yaşamayı seviyorum...

Duymak düşünmek bilmek bana yetmiyor  
nefes sayılı ömür geçiyor  
eyleme dönüşmeliyiz artık  
ve gerçeği yaşamalıyız

Ben seni çok seviyorum...

Ben onunla düşlemeyi  
Ben onunla sevişmeyi  
Ben onunla konuşmayı  
Ben onunla sohbeti seviyorum

Ben seninle bir ömrü yaşamayı istiyorum...

Duymak düşünmek bilmek bana yetmiyor  
nefes sayılı ömür geçiyor  
eyleme dönüşmeliyiz artık  
ve gerçeği yaşamalıyız...

Ben onunla gerçeği istiyorum  
Ben onunla geceleri sabahları  
Birlikte geçen zamanı...

Ben seninle yaşamı seviyorum...

Ben ona dokunmayı gözlerine takılmayı  
Gözyaşında bir damla mutluluk olmayı  
Ben hüznü yüzünden dağıtan  
Gülüşünün sebebi olmayı istiyorum...

Şükredip, huzuru bulmayı  
ben seninle dua etmeyi seviyorum

Yüzünde tebessüm  
Kalbinde aydınlık  
Hayatında güneş gibi doğmayı diliyorum...

Duymak düşünmek bilmek bana yetmiyor

nefes sayılı ömür geçiyor  
eyleme dönüşmeliyiz artık  
ve gerçeği yaşamalıyız...

Ben onun mutlu olmasını  
Ben onun sabrını  
Ben onun iç çekişlerini seviyorum

Duymak düşünmek bilmek bana yetmiyor  
Nefes sayılı ömür geçiyor  
Eyleme dönüşmeliyiz artık  
Hayatı yaşamalıyız...

Ben senin gerçeğini istiyorum ...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Gidiyorum**

gözlerinden gülüşlerinden  
vazgeçtim  
seni istemiyorum

beni saran kollarını  
hiç özlemiyorum

yollarını beklemiyorum

artık özgür bıraktım  
yüreğimi

seni sevmiyorum

şimdi seninle yaşanan günleri  
siliyorum

beni unutama emi gidiyorum.

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Gizli Hazineyim**

Bunca acıdan sonra,  
Çok yıprandı!  
Ruhum ve bedenim.  
Sanki bir "harabeyim".

Harabelerde; gizlenirmiş  
En güzel hazineler,

Şimdi ben...  
Harabemde gizlenmiş  
Bulunmayı bekleyen,  
"Gizli" bir hazineyim...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Gönül Karası**

Sıcaklığını, kokunu ,  
Terini çilginca akan bir suyun altında temizledim,  
Akıttım bedenimden

Günahkar olan ruhumu,  
Tövbelerle,  
Dualarla  
Arıttım kötülüklerden.

Ama öyle bir şey var ki!  
Yüreğimde senden arta kalan,

Sönmesi mümkün olmayan bir yanardağ,

Hiç bir ilaçın tedavi edemeyeceği  
Kanserli hücreler ,

Kapanmaz bir yara

Aşk yarası ....yada

İz bırakan gönül karası

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Gözlerimi Kapadım Körüm Sana**

Seni, düşünmek istemiyorum.  
Nasıl? Oluyorsa...  
Sen akıyorsun duygularımdan  
Seni çiziyorum şiirlerimde...

Hüzün! Diyorum.  
Acı! Diyorum.  
Hasret! Diyorum.  
Çaresizlik! Diyorum.

Mutluluk! Diyorum.  
Sen, çıkıyorsun ortaya.  
Kısaca "aşk" diyorum adına...

Sen bilmiyordun!  
Karanlıkta, göz kırptıyordum,  
El sallıyordum sana...

Göremeyeceğini sanıyordum.  
Gizlice yaşatıyordum yüreğimde,  
Senin gibi, bende...

Gözlerimi, kapadım!  
Körüm artık! Sana...

Yüreğim her zaman  
Senin için,  
Açık kalacak ama...

Zamana bırakıyorum...  
Koşarak geliyordum!

Her zaman sana,  
Şimdi; sessizce gidiyorum...

v.kayra

Vayo Kayra

## **Gözlerimin Kahvesinden Söyledim Sana**

Gözlerimin kahvesinden,  
Söyleyeceğim sana!  
Nasıl istersin, şekersiz mi?

Gözlerimin, kahvesinden yudumla, hadi!  
Kırk yıllık, hatırımız olur belki!  
Anlat dök! yüreğindekiğini...

Yalancı, fallar gibi değil yani...  
Demıştin ya! hani...  
İçinden geldiği gibi olmalı insan  
Tek yüzlü, olduğu gibi...

Tüm çıplaklığı ile söyle!  
İçinden geçenleri...

Üç numara küçük,  
Büyük fark etmesin zaman...  
Biraz ödünç alalım,  
Hayatın; kâsasından...

Duymak istiyorum!  
Senin sesinden artık,  
Yüreğinin sesini...

İç!  
Gözlerimin; kahvesinden,  
İç hadi!  
İçerkende, anlat bana; gerçeğini...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Gözlerini Katık Ettim

İnsan hiç, doyabilir mi?  
Sevdiğine...  
Doyulmaz ki!  
Sevgiye...

Doyulamazcasına...  
İşte! bende öylece  
Baktım gözlerine...

Güneşin, bir anda doğup,  
Bir anda, batması gibiydi...

Yetmezdi!  
Ama; ben yinede,  
Gözlerini, gülüşünü, sesini,  
Katık ettim; Özlem'lerime...

Biraz, vaktinden aldım,  
Kendime...  
Biraz, gözlerinden çaldım!  
Haramdı!  
Günahlara; bulandım!

V.Kayra

Vayo Kayra

## Gözlerini Öpsemde

Dilimde, durgun sularda,  
Yüzerken, sessizce kelimelerim...  
Irmak gibi akıyor, şiirlerimde,  
Dizelerim...  
Sen, biliyorsun sevdiğim...

Üzerlerine, değişik kostümler giydirilmiş,  
Kelimelerinin...  
Üç numara küçük!  
Gelsede, üzerine cümlelerin...

Benden; tüm çıplaklığı ile  
Görünüyor, sevdiğim...  
İsteyipte, söyleyemediklerin...

Minik, bir kuşun kanatları gibi,  
Çırpınıyor kirpiklerin...  
Ne kadar, gizlemeye çalışsan da,  
Sevdiğim...  
"Aşk'ı" ele veriyor gözlerin...

Öyle derin bakmasaydın, sende!  
Bakışını sevdiğim...  
Takılıp kalmazdı,  
Gözlerine, gözlerim...

Yürekten, sevgiyle baktığım için,  
Nazarı değdirmiştir!  
Gözlerine, gözlerimin...  
Maşallah! Demeyi, unutmuş dilim...

Susuyorum! İçim yanıyor!  
Bakıyorum, nazarım değıyor!  
Gözlerin, yanıyor!  
Sevdiğim...  
Konuşsam, dilim yanacak!  
Bakmasam, özlemlerim...

"Ayrılık derler, gözlerden öpülmezmiş,"  
Ben, yine de öpeyim!  
Ağrımazın gözlerin!

Bizim için, nasıl olsa (?)...

Gözlerinden, öpsemde ayrılık!  
Öpmesemde!

Ama; benim yüreğimden,  
Hiç gitmeyeceksin ki!  
Bilmelisin! Sevdiğim...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Güvenmiyordu

İhanet rüzgarları, esti geçti hayatından,  
Güveni; yaralıydı!. Duyguları savrulmuş,  
Uzaklara; parça parça...

Devam etmeye, mecburdu yoluna...  
Tüm kalan, kırıntılarını topladı,  
Umutlarının...  
Sararmış yaprakalarını,  
Temizledi; duygularının.

Yeniden, yeşerip büyüsünler diye!  
Acılarının; suyunu çıkarıp suladı,  
Yeşertti, umutlarını!  
Gözyaşlarını tuttu, akıtmadı...

Ağlamadı, bir daha güçlü olacaktı!  
Herşeyi unutacaktı!.  
Öyle oldu...  
Dışarıdan hep güçlüydü .

Oysa; içindeki yarası,  
Git gide büyüyordu, ruhunda...  
Bir ağacın, içini kemiren;  
Kurtlar gibi, ruhunu kemiriyordu...

Dışından, dimdik ayakta görünsede  
İçten içe bitiyordu.  
Hayatta; hiç bir şeye, güven duyamıyordu...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Hayalet Yalnızlığım**

Yalnızlığım;  
Karanlık,  
Fırtınalı bir  
Gecenin içinde,  
Uğultulu seslerle,  
Hayalet gibi dolaşıyor,  
Ruhumda,  
Üzerinde, beyaz çarşaf,  
Elinde bir mumla.  
Ruhumun; ödü kopmuyor yinede!  
Korkmuyor!  
Nasıl olsa,  
Yüz göz oldum, yalnızlığımla...

V.Kayra

Vayo Kayra



## Hem Legal Hem Helal Sevgiyi Yaşamak

Sevginin, ispatı nedir sence?  
Söylemek mi makyajlı kelimelerle?  
Sevdiğin için ölmek mi?  
Yoksa; yaşamak mı?  
Dünyanın; acılarında birlikte

Söylemekse söyledim!  
En yalın haliyle.  
Her gün bitimini bekliyorum,  
Kavuşmayı, özlemlerle.

Ölmekse, her gün ölüyoruz!  
Zaten birlikte!  
Her gece, yarı ölüm uyurken,  
Sabah, tekrar doğuyoruz,  
Seninle.  
Ömrümüzü, birlikte tüketiyoruz işte!

Sevgi için en zoru,  
Bir kere ölmek değil!  
Yaşamak bence.  
Hergün; yavaş yavaş ,  
Verilen ömrü tüketip,  
Ölmek birlikte!

Ve sevgiyi korumak!  
Kirlenmiş dünyanın içinde,  
Gelen tüm yıpratmalardan.  
Hep aynı, tazelikte ve güzellikte.  
Hoyratça, harcamadan!

Sevgiyi; sevginin içinde  
Yaşamak!  
Doyasıya!  
Özgürce!

Hem legal, hemde helal yaşıyorum.  
Seninle böyle hayatın içinde,  
Söz verdiğim gibide...  
Başka bir ispatı varsa söyle!  
Bende, yapılacak, söylenecek  
Sevgi için, bu kadar...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Hep Susacaktı

Sevgisinin sıcağından, mil-  
Hasret, bulutları oluşmuştu.  
Bulutlarda biriken,  
yağmurları yağdıracaktı.

Eğer; çarpabilseydi,  
Gözlerindeki artı bulutlara,  
Eksi bulutları,  
Olmadı...

Bir rüzgardı!  
Aniden çıktı!  
Bulutlar dağıldı...

Onu da, savurdu!...  
Bedenide, ruhuda yine, yalnızdı.  
Sanki; geceydi, karanlıktı.

Güzel, bir rüya sonrası,  
Gördüğü; kabustu!...  
"Aşk; " son kez yanan, ışığıydı.

Bulutların adı; sevgiydi, soyadı hasret...  
Yağmurun adı; şiir...  
Bembeyaz sayfalara;  
Aşkını, yağdırdı çişil çişil...

Bir damlası bile düşmüyordu,  
Sevdiğinin üzerine...

O, kupkuru ve şaşkın bakıyordu.  
Belki de, içinde; fırtınalar kopuyordu.

Korma! demişti ama; yine korkuyordu,  
Suskundu!  
Bir daha hiç konuşamayacaktı!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Her insan edebiyatıdır kendi kader kitabının**

Her insan edebiyatıdır,  
Kendi; kader kitabının  
Doğmadan alınmış yazıları,  
Yaşarken okur öğrenir insan.  
Arada boş bırakılan beyaz sayfaları,  
Kendisi doldurmalıdır insan.

Ne yazacağını bilemez bazen,  
Satır başlarında durur.

Kimi; hikaye, romandır.  
Kimi; öykü, masal  
Kimi; şiir olur dörtlüklerde  
Kimi; destan  
Kimi makale, kimi deneme  
Kimi de köşe yazısı  
Bir köşede,  
Kimileride, tek bir cümle işte...

İmla kuralları vardır, hayat ta  
Noktalar, virgüller, kesikler  
Soru işaretleri, ünlemler  
Parantezler, tırnak içine alınanlar

Bazen bilgiler kullanılır, ama izleri kalır.  
Sayfalar vardır, koparılan,  
Başkaları tarafından çalınan,  
Hiç yaşanılmayan...

Sonlar vardır; mutlu biten,  
Sonlar vardır; acı veren...

Her insan kahramanıdır,  
Kendi hayat kitabının,  
Doğmadan alınmış yazıları,  
Yaşarken okur öğrenir insan...

Her insan bir kitap gibidir bazen,  
Anlaşılmayı, okunmayı bekleyen,  
Okunmadan bilinmez; kitaplar,  
Yaşanmadan anlaşılır; insanlar...

Öyle zamanlar da olur ki!.. bazen  
Kendi yazdığını bile okuyamaz insan...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Herkesin Acıları Var İçinde Sakladığı

Herkesin acıları var  
içinde sakladığı!  
İyileşmesi için zamana bıraktığı,  
Bazen dost sandıklarınla paylaştığı  
anlaşılmadığı...  
Dost bildikleri tarafından  
kabuklarının koparılıp acıtıldığı  
derinleştirilen yaraları!...

Herkesin acıları var  
içinde sakladığı!  
Farklı farklı,  
ateş gibi, buz gibi,  
Gece gibi, gündüz gibi.  
Bazen kış, bazen güz gibi.

Herkesin acıları var  
içinde sakladığı!  
Renkleri, mevsimleri, sesleri,  
Kokuları bile başka başka acıları.  
Unutmaya çalıştığı,  
zamana bıraktığı  
Bazen bir sesle, melodiyle,  
Bazen bir çiçekle depreşip  
sızlayan yaraları!

Herkesin acıları var  
içinde sakladığı!  
Dilsiz, dipsiz, sözsüz,  
sessiz, çaresiz acıları.  
Sır gibi tutulan,  
düşünmekten bile korkulan.  
Sadece; kendinde var olduğunu sandığı.

Herkesin acıları var  
içinde sakladığı!  
Başkalarının acılarını gördüğünde,  
Gözyaşlarını tutamadığı!  
Aslında onlara değil,  
kendi acılarına ağladığı.  
Herkesin acıları var  
içinde sakladığını sandığı...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Hey Hayat

Hey acı  
yine gelmeye başladın üstüme her yönden  
gündüzlerimde gece oldu sen hükmünü sürerken

Hey kadın  
sahi neydi senin gerçek adın  
ömründe geçiyor bazen su gibi  
bazen adım adım

Hey ruh  
bedene sığmıyorsun çıkıpta uçmak istiyorsun  
zamanı nı beklemelisin biliyorsun

Hey aşk  
bu kadar yazıldın çizildin  
dağları deldirip çölleri geçirdin  
seninde ömrün var dı yaşandın ve bittin

Hey hayat  
çok ağlattın bir güldürdün  
sanki tüm kahrını ona çektirdin  
ne oldu sonunda yaşamadan öldürdün

V.kayra

Vayo Kayra

## Hüzünler Doğuyor Gecelerime

Güneş batar etraf kararır,  
Yıldızlar sıyrılır gizemlerinden,  
Bir bir parıldar gökyüzünde,  
İşte!  
Bu zamanlarda başlar hüznler bende.

Özlemlerim çoğalır,  
Çaresizliğim boynu bükük durur.  
Yalnızlığım karşımda kıvrılır.

Her akşam oluşunda,  
Acılarım yüreğime,  
Bir daha  
Bir daha  
vurur! bende.  
Ve bedenim kavrulur.

Bir kısmını böyle gecelerde kaybettiğim aklım,  
Bir geçmişe, bir geleceğe savrulur.

Kendiyle bile konuşmak istemez insan bazen,  
Kendine bile tıkar hislerinin kulaklarını.  
Sessizlik ister susturamaz duygularını.

Ömrümde kaç geceler geçti böyle?  
Her seferinde başka bir acı.

Güneşli sabahları hayel etmekmidir?  
böyle gecelerin ilacı.

Zamanın ilaç olduğu gerçekse eğer, demek  
Geceleri çıkıyor ilacın acı tadı  
Ve yan tesiri oluyor uykusuzluğun adı.

Ne yapsam susturamıyorum,  
Ruhumdaki bu sessiz çığılı.

Ne kadar ışık açsamda etrafımda,  
Yok edemiyorum, bu gecelerde,  
Gönümdeki zifiri karanlığı.

Güneşler batıyor hayatımda her gün,  
Hüzünler doğuyor gecelerime,

Yalnızlıklar boğuyor umutlarımı  
Ve ben, biraz daha eksiliyorum kendimden,

Hüzünler yüreğimi delik deşik ederken,  
İşte!  
Böyle zamanlarla,  
Ömrüm daha hızlı tükenirken...  
V.Kayra

Vayo Kayra

## Hüzünlü bir müzik bundan sonrası

Yüreğine koyarsın, aklımdan hiç çıkmaz!  
Hayallerimde baş oyuncu olur,  
Aşk masalının kahramanı.  
Gerçekte, bir var, bir yok gibidir.

Az gidip, uz gidip, dere tepe düz gidilmez.  
Pembe panjurlu evlerde olmaz.  
Ömür boyu mutluluk barındırmaz,  
Bazen aşklar, içinde boy boy çocuklarda...

Evvellsiz, zamansız,  
Kalbursuz samansız,  
Ninenin beşiğide yoktur!  
Tingir mingir sallanan!

Geç kalınmış bir zamanda başlar bazen masallar  
Ya da ömrün ortalarında,  
Temelsiz, ruhsatsız,  
Kaçak yapılar gibi kimi,  
Derme çatma, eğreti...

Yazılmamış, okunmamış,  
Bilinmemiş masallar.  
Bir yaşama kader olmuş,  
Sessiz, suskun masallar...

Şimdi, masalarda aşklar bile dizi olmuş,  
Tek bir oyuncu, her bölümde konuk aşklar.  
Önce yazılıyor sonra oynanıyor sahte aşklar.  
Bazen de yarım kalıyor masallar...

Her insan, kendi masalının kahramanıdır.  
Bazı sahneleri kendi yazar.  
Kimi mutlu, kimi hüzünlü son!  
Kimide yarım kalmış bir şarkı...

Onunda bir masalı vardı.  
Temelden başlayan,  
Tüm yıllar ruhsatlı,  
Pembe panjurlu,  
İçinde çocuklar, gülen oynayan!

Yılların masalı,  
Kaderin yazdığı bir sahnede,  
Deprem ile  
Bir kaç dakikada toz duman olan...

Oyuncular, enkaz altında,  
Bölünmüş bir masal,  
Yarım kalan şarkı,  
Sözleri olmayan.  
Sadece; hüzünlü bir müzik bundan sonrası.



Ağustos ta karanlık bir gece,  
Böceklerin bile sustuğu.  
Bağırsan duyulmaz 'orada kimse var mı?'  
Çünkü yok!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Hüzünüm/ dilsizdir özlemlerim**

Ağladığı zaman, nisan yağmurları misali  
akar gözlerimden yaşlar  
Ağlayamadığı zaman kurak ,  
Çatlak toprakların ,  
kızgın güneşin altında yanışıyla yanar yüreğim.

Acı ve yakıcı lavlar akar boğazımdan  
Yavaş yavaş sesim çıkmaz...  
Susar acımı dinlerim.  
Boğazımda bir düğüm...

Kan gölünde boğulmuştur  
en güzel düşlerim.  
Ağlayacak gibi hüznüldür hep gözlerim.  
Bin hançer yarası almıştı,r  
tüm sevdiklerinden yüreğim.

Çaresiz dilsizdir özlemlerim.  
Ruhum;başka bedenim; başkadır benim.  
Acılarımı gizlemek içindir,  
böyle gülüşlerim!

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Izdırap Gölüm**

Sen boğazımda bir düğüm çözemediğim,  
kimseye söyleyemediğim.

Sen gözlerimde bir damla yaş,  
sen kalbimde bir ızdırap gülü ,  
açılan yavaş yavaş.

Sen hayellerim düşlerim,  
sen hiç okunmamış şiirlerim.

Sen dinlediğim hüzünlü müziklerde,  
gördüğüm rüyalarda,  
kurduğum hayellerde,  
gerçek olmayan herşeyde,

Her yerde her zaman benimlesin.

Izdırap gülüm benim.

V.Kayra

Vayo Kayra

## İçindeki Çocuğu Sevdim

Ben senin; korkaklığını sevmiştim.  
En çok neden, korktuğunu anladıktan sonra  
Bir kez daha sevdim.

Senin korktuğunu, bende seviyor,  
Bende bir tek ondan, korkuyordum.  
Ben senin; içindeki iyiliği sevdim

Çocuklara; sevgiyle yaklaşmanı,  
İhtiyarlara; saygını,  
İnsanların, sıkıntılarını,  
Dinlemeni sevdim.

Ben senin; gülüşünü sevdim.  
Sabrını, susmalarını...

Doğallığını, kendin olmanı,  
Herkes gibi, olmadığın halini sevdim...  
Ben senin; kalbinin, adam gibi adam,  
Yanını gördüm...

Ben senin; içinde sakladığın  
O çocuğu gördüm...  
Onun masumluğunu, saflığını...

Yaşadığı acıları!  
Kalbinde ki yalnızlığı!

Kimsenin anlamadığı,  
Bedenindeki; sevgiye açlığı sevdim.

İlk defa görmüyordum, seni  
Yıllardır, tanıyordum sanki.  
Hiç anlatmasanda bildim...

Ben senin; ruhunun çocuk yanını,  
Kendi ruhumun, çocuk yanıyla  
Çocukluğumla sevdim...

Menfaatsiz, plansız, beklentisiz  
Sadece, seni; sen olduğun için sevdim...

V.Kayra

Vayo Kayra

## İhanetin Espirisi

Paylaşmayı severim,  
Yemeğimi ,ekmeğimi,  
Sevgimi, ama aşkıma asla...!...

-Hislerim yanıltmadı bu seferde beni,  
habersiz geldiğim o gün,  
gördüm onunla seni,  
ondan nasıl gözlerini ayıramadığımı,  
parmaklarınla dokunuşlarını,  
yüzündeki ifadeyi.....  
-Yanına geldiğimde yüzüme bile bakmamıştın,  
-Çek ellerini bırak..!.. demiştin ,olmaz dedin.  
-Ben mi?  
-O mu? dedim,  
ses vermedin.  
-seni seviyorum demiştin,  
ama; bundan emin olamıyorum artık ?

Zamanının çoğunu onunla geçiriyorsun.  
-Onunlayken aklına gelmiyorum,  
beni aramıyorsun,  
sevgi mesajlarıma bile, cevap yazmıyorsun,  
benimle ilgilenmiyor,  
kendine unutturuyorsun.

-saatler gece yarısını geçti,ben yalnız burada ,  
-Sen yine onunla.....  
-Ben yakınında sana özlemlili.  
-Bedenim yanında ama, yalnız başına...

-Beynime çiviler çakılıyor,  
her bastığında klavyenin tuşlarına...

-Sen onunla rahat mutlu şu anda.

-Paylaşmak istemiyorum artık,  
seni bir teknoloji parçasıyla

-Kalk şu bilgisayarın başından yaaaaaaa....  
:) V.Kayra

Vayo Kayra

## İhtimal

Bir tohum düşmüş kendiliğinden,  
o ıssız bahçeye.  
Belki kuşların ağzından inen.  
Belki hayatın sınavlarının bulunduğu defterden ,  
belkide kaderden düşen ....

Efsane olarak anlatılan ,  
O bir anda şimşek misali çakan.

Bir tohum düşmüş kendiliğinden  
O ıssız bahçeye,  
daha önce hiç görmediği türden.  
Genetiği bilinmeyeninden

Belki şifalı olacak ,  
Belki zehirli,  
Belki kısa ömürlü, belki de çok yıllık bir bitki.  
Her gün biraz daha yeşil,  
biraz daha canlı ve kökleri daha derine inen.

Bir tohum düşmüş kendiliğinden  
o gönül bahçesine,

Ne yaşama izni olan,  
Nede koparılıp atılmaya kıyılan.  
Yaşaması da ölmeside sadece  
bir ihtimal olan.....

V.Kayra

Vayo Kayra

## İki Yakam

İkiye bölünmüş, bir bütün gibi yaşıyorum sanki;  
Bir yanım gece, bir yanım gündüz.  
Bir yanımla iyiyim,  
Bir yanımla kötü.  
Bir yanım buz,  
Bir yanım ateş.  
Bir yanım açlık,  
Bir yanım tokluk.  
Bir yanımda çarem,  
Bir yanımda çaresizlik.  
Bir yanımda sen,  
Bir yanımda sensizlik.  
İkiye bölünmüş bir bütünüm işte!  
İki yakam hiç bir araya gelemez seninle  
'Aşk' yaram!  
Gönül karam!  
Mutluluk yalan!  
Gülmek sanki haram...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **İncilerim Döküldü**

İncilerim döküldü  
Oysa; ne kadar derinden,  
Ne zorluklarla çıkarmıştım, onları!...  
Vurgun yeme, pahasına!...

İncilerim döküldü, hayat!...  
Bir "aşk" uğruna...  
Vurgun riski; bir kere ölümdü.  
Ama; "aşk"  
Yüreği; süresiz süründürdü...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **İnsanda Zehirler Kendini Akrep Gibi**

İnsanda, zehirler öldürür kendini akrep gibi.  
Kendisi için hiçbirşey yapmadığında  
umutlarını sulamadığında,  
kronik bir yalnızlık yaşadığında ruhunda...  
Vazgeçtiğinde herşeyden, bitki misali,  
fotosentez uyguladığında bedenine...  
İnsan zehirler kendini yavaş yavaş,  
acılar; boynunu aştığında...

V.Kayra

Vayo Kayra

## İnsanlar Yaşayamadan Ölüyorlar

Şimdi ki zaman da; her şey "yeni",  
Eskimeden geliyor, yerlerine; yenileri  
Bebeklerin çoğunluğu;  
Sezaryanla doğuyorlar.

Çocuklar küçük yaşta;  
"Anne" sevgisinden kısıtlı,  
Sabahın köründe,  
Servislerle okullara taşıyorlar.

Büyüdükçe; daha çok koşuyorlar.  
Yaşıtlarıyla; yarışıyorlar.

"Parklarda" ,bahçelerde değil;  
Sanal dünya da oynuyorlar.  
Ve obez/ leşiyorlar.  
Çocuklularını yaşayamadan, büyüyorlar.

"Yürek"teki sera/ larda; aşk yetiştirip,  
Sözde; "mantık" üzerine evleniyorlar.  
Küçük sıkıntılara katlanamayıp  
Ayrılıyorlar.

Çocukların ruhları bölünüyor,  
"Psikolog"larla büyütülüyorlar...  
İnsanlar çok hızlı yaşayıp,  
"Erken" yaşlanıyorlar.

Dünya da" yaşamak" için;  
"Para" kazanmaya çalışıyorlar  
"Para" kazanmak için;  
Hayatların dan oluyor!  
Hep erteleniyor" mutluluklar".

İnsanlar; "yaşayamadan" ölüyorlar.

V.Kayra

Vayo Kayra

## Jübilemi Yaptım Bu Son Oyunda Apapatyanın yaprakla

Gözlerime; takıldığı an gözlerin,  
Hiç yanıltmadı beni yine hislerim.  
Sen; bana gelen, bir yolda yürümek yerine,  
Yer altından bir tünel kazmayı seçtin,  
Belki! bir oyundu istediğin.

Yıllardır; peşinden koştuğun hazinenin,  
İlk buluşunun; heyecanını yaşadı duyguların.  
Ne yapacağını bilemedin!

Ürkek duygularını; ifade edemedin.  
Belki! korktun! ya da, utandın.  
Kendini; gizlemeyi seçtin.

Anlatacak; kelime bulamadın hislerini.

Daha önce; okunmuş; eski bir kitabın  
Koparılmış, sayfalarını;  
İsimsiz; mektuplara koyup,  
İmzasız gönderdin.  
İtiraf ederken; gizemliydin...

Biliyordum! söylemiştin,  
Şiir yazarakta; anlatamazdın,  
Yoktu; böyle bir yeteneğin.  
Korktun!  
Saklanmayı seçtin.

Senin; oyununa katıldım bende,  
Hayatta; oynadığım son sahne,  
Son oyundu; bu benim içinde....

Hiç yaşamayan bir çiçek verdim sana...  
Toprak su istemeyen,  
Ve hiç! ölmeyecek olan,  
Yıllar geçsede; değişmeyen...

Dünya da ki türleri; bu güne kadar,  
"Aşık"lar tarafından koparılıp,  
Acı içinde yok olan...  
Papatyanın yaprakların da,  
Bir soru işareti bıraktım sana...  
Tüm papatyalara baktığında beni hatırla...

Sana; hayellerindeki gibi "seni seviyorum" da demedim.  
Islak dudaklarımla...  
Gözlerine takıldı gözlerim.  
Yalnız bir gecenin; gökyüzünde,  
Parılayan yıldızlar gibi; ruhundaki ışığı gördüm...

Bunca zamandan sonra,

Sen anla! istedim belki! beni de...

Susturucu yaptım dişlerimi,  
Kanatırcasına ısırırken dilimi.

Öyle; kalabalıktı ki! düşünceler beynim de,  
Ne diyeceği mi?  
Nasıl? başlayacağımı bilemedim.

Uçurumdan; aşağıya sallanan,  
Zamanı; tutar gibiydi, dakikaların ilerleyişi,  
Seninleyken...  
Bir anda; ellerimden kaydı an/ larım...  
Zamansız, mekansız  
Bir yerde olmak istedim...

Oysa; ne büyük çöğluktü!  
Sessizliğim; yüreğimde...  
Bakışlarımı ayna yaptım gözlerimde...  
Duygularımı yansıtan...  
Sen gördün...  
Biliyordun...

Ama; korktun! sustun! kaçmak istedin,  
Benden değil di, kaçışın; sustuklarından,  
Söylemek istediklerinden, kendinden...

Ne oyunu; bitirmeye ne de; devam etmeye  
Cesaretin olmayan; yüreğinden; kaçtın sen...

Son fırsattı bu oysa,  
Devam edecek yürek kalmadı bendede,  
Tüm yolları; kestim artık,  
Bana gelmemen için,  
Tünellerinİ; büyük kayalarla kapattım...

Jübilemi yaptım; seninle; bu son oyunda,  
Ben...  
Mutlulukla; oynamayı bıraktım hayatta...  
Hayat bana oynayacak; bundan sonra...  
Hayali; seninle,  
Gerçeği; sensiz zamanlar da...

Papatyanın yapraklarında,  
Bir soru işareti bıraktım sana,  
Tüm papatyalara baktığın da; beni hatırla...

En uzun gecenin; karanlığı ve sessizliği gibi,  
Gözlerimlede; suskunum artık sana...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kaçak yaşayan özlemlerim var benim**

Bitirmek isterken,  
Her seferinde daha çok büyüttüğüm,  
Kaçak yaşayan, özlemlerim var,  
Yüreğimde, benim...

Yıllar içinde zaman aşımına uğramış,  
Bazen, ateşlerini, küle çevirip bitirdiğim.  
Bazen, deli duyguların esmesiyle  
Yeniden körüklediğim.  
Kaçak yaşayan, özlemlerim var,  
Yüreğimde, benim...

Suskun...  
Dilsiz...  
Paslanmış...  
Anlatılamayan...  
Boynu bükük ...  
Kimsesiz...

Zamanın içinde üzerinde tozlar birikmiş,  
Kaçak yaşayan, özlemlerim var,  
Yüreğimde, benim.  
Belkide!  
Ömür boyu hapse; ceza yemiş...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kaderimde Gizliydin**

Kim ! bağladı , bizi böyle ?

Görünmez iplerle, birbirimize...

-Nasıl da beklemişim seni, hiç tanımadan senelerce...

-Kaderimde gizliydin, sen belkide,

-Çok ağlatıp acı duyduğum, dualar ettiğim,

mutluluk özlediğim, bir gecede,

yıldız, kayarken dilediğim,

hak ettiğim mutluluksun,

sen ,

bence.....

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kaderin Tohumu**

Kelimeler kıyafetsiz kalır, ifade edemezsin.  
Gizler vardır, ruhunda bazen,  
Kaleme alıp, kağıda bile dökemezsin..

İnsanların kaderlerininde tohumları vardır.  
Ne ekilirsen o çıkarısın, onu yaşarsın dünyada.

Bazı zamanda kaderin yönleri iradene bırakılmıştır,  
Dört kapı gibi; seçer yürürsün.

Başka kapıların çıkana dek gidersin.  
Kaderini tamamıyla değiştiremezsin ! ....

Ağaç olmak istersin meyva veren,  
Fakat tohumunda; çiçek olmak vardır  
Saksıda ,yada bir ağacın gölgesinde  
yeşermek.

Dünya yüzeyindeki bazı şartlarını sen seçemezsin.

Kuş olup uçmak istersin...  
Uzak diyarlara bir bakarsın ki!  
Zamanla geçmiş, kök salmışsın,  
Yaşadığın toprağa....  
V.Kayra

Vayo Kayra



## **Kahveler hatırına bende asırlık oldun sevdiğim**

Yine tutuldu, kekeme oldu kalemim.  
Aşkım da susuyor şiirlerim dilsiz.  
Çarpıyor kalbime, yumruk gibi sensizlik!  
Ve hiç olmayacak senlilik.

Ama bilmelisin sevdiğim.  
Yüreğime, aşkın girdiğinden beri,  
Yaşamadığım türden bir aşktın sen,  
Aşkına düştüğüm günden beri,

Bir sabahım doğmadı,  
Sana günaydın, demeden.  
Ve hiç bir gecem olmadı,  
Sana sarılıpta uyumadığım.  
Bir günüm bile sensiz geçmedi.

Ruhum; böyle bir aşk şarabı içmedi.  
Öylesine sarhoşum aşkınla,  
Ayılmak için, kaç tane kahve içtim?  
Kırk yıllık hatırlar biriktirdim.  
Aşkın bende asırlık oldu sevdiğim...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Kalemin Mürekkebi Haklıymış Komşum

Haklıymışsın ya, komşum.  
Kaderin mürekkebi konusunda,  
Benim de kaderimin yazısı, senin ki gibi  
O, dediğin mürekkeblen yazılmış alnıma...

Benim gitmeye hazırlandığım yollardan,  
Sen çoktan gidip dönmüştün, tecrübeyle biliyordun.  
Şiir gibi cümleler, atasözleri, deyimler

Büyüklerinden duymuşsun sende,  
Eskiler, ne kadar doğru sözler söylemişler.  
Öğüt olsun diye bana öğretiyordun.

Ne çok konuda da hak verdim,  
Yıllardır sana.  
Şanki; kocaman bir fincanda  
İçeceğim acılardan  
Fal bakmışsın yaşanmamış yıllarıma.

Hani; hayat dolu, cıvıl cıvıl iken  
Parmağıma geleceğimin  
İşaretini ilk yüzüğü takmışken ben,  
İçini çekip gözünle dalarken,

Kim bilir? neler neler batardı yüreğine.  
Suskun acılarında biriken,  
Yüzünde hüznler belirirken.

Diyordun ki! bana sen.  
Hep gül şimdi neşelen.  
İlkbahar mevsimi bunlar.  
Bir gün hepsi solacak tadını çıkar.  
Önünde kışlar,  
sonbaharlar var.

Gülerdim tabi! anlamazdım, ben,  
O zamanlar içtendi kahkahalarım.  
Yoktu şimdi ki!  
Gönül kanatan acılarım...

Ah komşum! zamansız bitti o baharlar  
Çok erken yaşadım, kara kışları içimde,  
Dışından gören sandı; hep ilkbahar.  
Olmadı hiç ömrümde,  
Çiçekler topladığım bir bahar.

En uzun yaşadığım; mevsimdi,  
Yıllarım da erken gelen ;sonbaharlar.

Bundan sonra benim,  
Beşinci bir mevsimim var.

Her insanın ömründe,  
yok mu dur?  
Yaşanılmayan hayatlar.  
Sanki herkes kendisi için mi? yaşar.  
Anlıyorum artık,  
Yaşamadan ölüyor insanlar...

Ah işte! komşum dedim ya!  
Sen haklıydın; bizim alın yazımızı yazan  
Kalemin; mürekkebi,  
Tavukların; yediği buğdayın; oksitlerinden yapılmış...  
V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kaplumbağaları topladım üzerine mumlar diktim**

Ruhumun arka bahçesine,

Kırmızı laleler ekdim.

Kaplumbağaları topladım.

Üzerlerine mumlar diktim.

Akşam olunca mumları yakıyorum.

Ne güzel görünüyor; laleler öylece bakıyorum.

Kendi halimde, dertlerime yanıyorum.

Bir yanım/da kabuk tutmuş yaralar.

Bir yandan ka-nı-yo-rum...

Kurumuş göz pınarlarım.

Sessizce ağlıyorum.

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kara arşafllı Cümleler**

Kim anlayabilirki beni?  
ben anlatmazsan.

Anlatsam kim dinler?

Dinlese anlar mı? anlatmak istediğimi.

Anlasa ne olur peki?

Hangi kalem yazabilir?  
Hangi sayfalar sarar, sarmalar kelimelerimi?

Kim okur sıkılmadan-anlaşılmayan-  
devrik cümleleri.

Kimse anlayamaz beni.

Anlaşılmak: anlaşılmamaktan acı iken.

Kara çarşafllara sarıyorum tüm cümlelerimi...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Kara Kızım Uyan

Haydi uyan! kara kızım uyanda; yeni bir günde  
Umutla dünya ya aç gözlerini.  
Güneş parlıyor kalk! hisset ısıtsın yüreğini,

At üzerinden, uykunun ağırlığını silkelen,  
Tüm umutsuzluktan,  
Kurumuş yapraklar gibi haydi! dök hepsini.

Yaşama sevincin her mevsim taze olmalı kalk!  
Soğuk ve uzun bir kış geride kaldı.

Çık bahçeye, yerlere bak! nasılda  
Çırpınıyor yerde tohumlar.  
Toprak bile uyanıyor ne varsa üzerinde,  
Diken, çiçek, ot...  
Onları hiç ayırt etmeden hepsini besliyor.

Bir düşün!  
Tekrar düşün!  
Anlayana kadar düşün!...  
Düşünki belki düştesin, uyanda acıların bitsin.

Hiç kimse olmak istediği yerde,  
Değildir, belkide; bu dünya aleminde.  
Nerede olursan ol imkanlarınla,  
Mutluluğunu çoğaltmak senin elinde.  
Var olanla elindekiyle yaşa!  
Ve mutluluk tattır yüreğine...

Hayaller güzeldir uzakta  
Özlenen mutluluklar gibi,  
Planlar her zaman işe yaramaz,  
Elinde etrafında ne varsa, onlara sarıl!  
Öyle yaşa umutla...

Hayellerinde öğrenir suya düşünce yüzmeyi,  
Kurutursun güneşte; bazen/de soldurursun.  
Taze hayeller doğar yüreğinde...  
İstedığın renge boya; gökkuşağı senin elinde.  
Mutluluk; senin içinde... işte!

Elmas bile yontulmdadan,  
Bir taş parçasıdır sadece.  
Sen; yont şekillendir içinde mutluluğu,  
Haydi! artık bekleme uyan! sende...  
Uyan ve uyandır kalbindeki, umutsuzluğu,  
karanlığı.

Artık bahar geldi.  
Güzel günler seni bekliyor.  
Kara kızım, haydi! uyandır mutluluğu...  
Çıkar at! üzerinden karanlığı,

Şimdi; dantelli, pullu, parlak beyazlar giyme zamanı...

-NOT: Sen hep benim dualarımdasın...  
Esmer kıvrık saçlarından aldın sen ismini  
gönlümde; özlemliyara  
yüreğimde sevda,  
aslında; sen bembeyazsın/ruhunla/  
sadece; benim dilimde kara...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kara kızım yine karalardamısın**

Günlerdir haber alamadım,  
Senden,  
Merak ediyorum halini  
Hadi! bana gönlünden geçen  
Bir şiir gönder.

Anlıyayım biraz iyi halini.  
Unutamıyorum, telefonda  
en son duyduğum  
o, yorgun sesini.

hisettim ki!  
Kaybetmişsin yine neşeni.  
Güçlü olmalısın hatırla,  
Romadaki/poli/ teyzeni,  
Ve polyanacılık oyunlarımızı.

Bu kadar erken pes ettirme kendini.  
Yürünmeyi bekleyen,  
Yolların var önünde,  
Bahçende sulanıp, büyümesi  
Gereken bir tomurcuk çiçeğin.

Benim geçtiğim yollardaki,  
Sokaklara benziyor, bazen  
Seninde yol ettiklerin.

Gündüzleri gülücük atan,  
Geceleri ağlayan,  
'Polyana" olmaktan sıkıldıysan eğer,  
Polyananın artık,  
Büyüdüğünü düşünüyorsan.

Başka bir oyun buldum,  
bu daha güzel :)

NOT: Esmer, kıvırcık saçlarından aldın sen ismini  
gönlümde özlemliyara,  
yüreğimde sevda,  
aslında sen bembeyazsın RUHUNLA  
sadece, benim dilimde,  
gözlerinden dolayı kara

v.kayra

Vayo Kayra



## **Kardeşlik Büyüyünce Söyle Sana Ne Oldu**

Aynı bitkinin tohumlarıydık hepimiz.  
Aynı bahçede birlikte büyüdük.  
İyisiyle kötüsüyle,  
yıllarca,  
Dört mevsimler yaşadık beraberce,

Zamanı geldiğinde,  
Kendi bahçelerimizi seçtik.  
Tomurcuklandık çiçek açtık.

Ayrı ayrı yerlerde kökler saldık.  
Uzak uzak şehirlerdi, hep gittiğimiz.

Zaman girdi araya, gurbet girdi,  
Yaşama savaşında  
Sıkıntılarının varlığı, girdi araya,  
Yokluk girdi.

El kol ulaşmaz oldu artık.  
Birbirimize sağır ,dilsiz ve kör kaldık.

Hazanda sarardık solduk ,  
Yazın sıcağında kavrulduk, kimimiz  
Kaderimizi yaşıyoruz hepimiz.

Bir rüzğardı esti dağıttı.  
Herkes kendi yolunu tuttu.  
Uzak tı! diyarlar  
Aradaki bağlar soldu.

Herkes kendini düşünür oldu,  
Kendi bahçesinde,  
kendi toprağında,  
Kendini tohumlarını büyüürken.

Kardeşlik!!  
Büyüünce söyle sana ne oldu?

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kavuşmayı**

Geceyi seviyorum  
Yalnızlığı  
Düşünebilmeyi  
Hayal kurmayı  
Düşünememeyi

Kendime yolculuğu  
Geceyi seviyorum

Yüreğimle başbaşa kalmayı  
Özlemlerimi vurmayı  
Hasret kurşunlarıyla

Sensizde seninle olmayı  
Geceyi seviyorum  
Hayal de olsa sana kavuşmayı

V.Kayra

Vayo Kayra

## Kayıp Bir Ülke Ya Da Efsane

Bende kaldı,  
üç numara küçük gelen zamanlara  
sığmayan cümlelerim.  
Yırtıldı zamanlarım!  
Yamalarla kapadım!  
Bazen de kırpıktı sözcüklerim!  
Hiç söyleyemediğim sözlerim.  
Yüreğime batan simsiyah diken,  
çıkartmak isterken yarısını, kırdığım!  
Ve hiç çıkaramayacağım parçasıyla,  
yaşamak zorunda kaldığım.  
Yaşadığım her günde özlem.  
Sen benim, hiç olmayacak vuslatım.  
Ben senin, hiç gitmediğin bir ülke!  
Tarihini, dilini, savaşlarını, bilemediğin.  
Yollarında yürümediğin,  
denizlerimde yüzmediğin.  
Sayfaları koparılmış bir kitap!  
Başlangıcı, sonu eksik ve yarım.  
Adını bile bilmediğin.  
Sen bende tamamlanmamış  
puzzle tablosu.  
Boş kalan yerlere, soru işaretleri diktiğim.  
Ben sende, kayıp bir ülkeyim şimdi  
Ya da efsane...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kelebek Etkisi Aşk /aşkı Tırtıl**

Sol tarafında bir kıpırdı hissediyordu.  
Her aklına geldiğinde o.

Elleri terliyor,yüzü kızarıyordu.  
Sanki bir tırtıl kımıldıyordu, yüreğinde...

Bir süre durdu. sustu....  
Tatlı tuhaf bir ürpertiydi bu.  
Anladı ki!

Herkez den sakladığı aşk'ı kozadan çıkıyordu.  
Duyguları, kozayı deliyordu,  
Kozaya kelebeğe dönüşüyordu,

Masum aşkı'nın,  
Kelebek etkisi başlamıştı.  
Kelebek aşk'ı doğuyordu.

Herşey çok hızlı ve kısa olacaktı,  
Öleceğini, biteceğini bile bile,  
Sevinç ve mutlulukla uçacaktı.

Güneşli bir ilk bahar bahçesinde uyanacaktı.  
Kuşlar, arılar, rengarenk çiçekler,  
Coşkuyla! kanat çırpacaktı.

Bir gün evet..  
Sadece bir gün yaşayacak  
Ve ölecekti.

En uzun ömrün bile,  
Mutlaka bir sonu vardı, işte

Ne olacaktı ki?  
Kelebek etkisi aşkı;  
Bir günde mutlu yaşayıp  
Mutlu bitirecekti...

v.kayra

Vayo Kayra

## Kırpık Zaman

Cümleleri, sözcükleri,  
Kocaman bir makas gibi  
Kesiyordu...

Bu sefer; üç numara küçük, değildi  
Zaman...

Yerlere, yarım kalmış,  
Kırpık cümleler düşüyordu...

Gelen, gideni aratır, derler ya!  
O, yaşanıyordu...  
Üç numara küçük, zamanlar gitmiş.  
Yerine, kırpık zamanlar gelmişti...

Yamalı zamanlarda,  
Giyerdi ama; bu seferde zaman  
Çoktan bitmişti....

Bir hoşçakala bile  
Yetmemişti...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Kısaca Bitti**

Hayallerle başladı her şey

Sonra gerçeğe dönüştü

İyisiyle kötüsüyle

Yaşandı ve bitti

Vayo Kayra

## **Korkma**

Serçeler uçurdum sana,  
Demir parmaklıklı pencerelerimden,  
Kaldır sende perdelerini,  
Pencereni aç bak!...

Sularını, ben veriyorum,  
Sende; yere düşürdüğün  
Ekmek kırıntılarını at.  
Ellerini uzat kuşlara!

Kocaman... selamlar gönderdim sana  
Minik kuşların, kanatlarında.  
Bir nefes kadar sıcak ve içten,  
Öpücük! sıkıştırdım gagalarına.  
Ellerini uzat kuşlara...

Sevgimi, bıraksınlar avuçlarına.  
Kapat gözlerini, bir dakika  
Dinle bak, ne ötecekler!  
Sana; özlemin şarkısını  
Söyleyecekler...

Sende; içinden geçen bir şeyler  
fısılda onlara, korkma!  
Sadece; ben duyabilirim,  
Senin yüreğini!  
Haydi! söyle kuşlara...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Korkuyorsun**

Onca, 'aşk' cümlelerim döküldü,  
dizelerimden şiirlerime.  
Anlatmaya çalıştım kendimi, yüreğimin sesini,  
masum sevgimi.  
Yorulduğum sustum!

Suskunluklarım; büyüdü içimde!  
Haykırıyorum yine seni, sevgini!  
Belki, sağırsın duymuyorsun!  
Belki, kulaklarını tıkadın, duymak istemiyorsun.  
Ben; senfoniler çalıyorum şiirlerimde,  
kendimce...

Belki, duyuyorsun, dilsizsin,  
konuşamıyorsun!  
Sözsüz, cümlesiz, hamlesiz  
sadece dinliyor ve duruyorsun.  
Sessiz sessiz !

Belki, içinden konuşuyorsun!  
Gizemli olmayı seçiyorsun.  
Cesaretsizsin, hala korkuyorsun!...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Koskoca Bir Yalansın**

Beyaz saçlı prensimdin  
Nerede kaldı o sevgin  
Bekledim sabrım engin  
Yoksa sen değil miydin

Şiirlerde kaldı sevgim  
İhanete yenik düştüm  
İçimdeki boşluğu doldurmuştun  
Öylesine emindim  
Sen benim sonumduñ

Mutlu bitmeyen bir masalsın  
Şiirlerde başlayıp  
Şiirlerde kalansın  
Söylenecek son cümle

Şimdi ömrümde kalan  
Koskoca bir yalansın

V.Kayra

Vayo Kayra

## Lirik Şiirler

Hep gecemi yazılır,  
Hüzün ve hasret dolu şiirler...

Güneşli günlerin içinde,  
Yürekler, nice  
Hüzünler, özlemler,  
Karanlık geceler gizler....

Biraz deliyiz biz, şairler...  
Her duyguya,  
Yürekten anlam yükler!  
Hüzün, aşk denilince  
Yüreğimiz titrer...

Aşkın, sevginin,  
En yoğun halini yaşamıdır.  
Hüzünle, aşk ile,  
Kanıyor! Lirik şiirler...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Martının ığlığı**

Her Şey, çok sessiz.  
Ruhum, ıssız Şu an.

Sımsıcak bir gün, karşımda deniz  
Ayaklarım; ıplak, kumlar da yanıyor.

İçim başka, dıŐım, başka yanıyor!

Hafiften, dalgalar vuruyor,  
Sahile...  
Bir martı; çığlık atıyor!

Yalnız!  
Benim gibi o da,  
Sevdiğini; arıyor, dŐnyor.

ığlıklarıyla, ağlıyor!  
Onun çığlıkları, duyuluyor!

Benden dıŐarıya, çıt çıkmıyor!  
Sessizce yutkunuyorum!

Sensizlikten, kuruyor yüreğim!

Yokluğun vuruyor!  
zlemlerim; susmuyor!

Benim ığlıklalarım,  
Sessizce, Şiirlerimde kopuyor!

V.Kayra

Vayo Kayra

## Merhaba

Ne gemişteyim şimdi,  
Ne de gelecekte.  
şu an varım canlıyım!  
şadece bu gündeğim.  
Ömür boyu mutluluk  
Diye bir şey yok dñnyada.  
Bunun farkındayım.  
Sadece; mutlu anlar var yaşamda.  
Ben böldüm zamanı hayatımda,  
Acılara, mutluluklara,  
Yaşanmamış boşluklara.  
Ne varsa, bana ağır gelen.  
Attım öp kutusuna.  
Hepsini topladım, yaşanacakların,  
Sıkıştırılmış dosyalarda.  
Açıyorum şimdi bu günde!  
Yaşamaya merhaba!

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Molotof kokteyli**

Suskunluğum!  
Parça tesirli,  
Molotof kokteyli gibi.  
Hazırlanmakta ruhum hayata!  
Aklım; kalan son kırıntıları ile beslenmekte.  
Ne üzülmeye değer hayat, ne sevinmeye...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Mutluluk Kredisini İcraya Kaptırdım**

Zamandan; mutluluk kredisi çekmişim.  
"Sevgi " denen; şirketim varken.  
Bir gün; uğradığım ihanetle; iflas etmişim.

Ödemek için; mutluluklarımı,  
Umutlarımı; satmışım.

Çalışmışım gece gündüz,  
Taksitler ödemişim; hüznümlerimle,  
Yetememişim...

İcraya gelmiş geleceğim  
Faiziyle; almış benden;

Yaşanacak günlerimi,  
Kaybetmişim...

Yaşıyor gibi görünsede; bedenim  
Ruhumun helvasını,

Çoktan; kavurmuş  
Gelecekle ilgili kırık; hayallerim.

Çaresizliğimi; tabak yapmışım.  
Tabak tabak helvamı dağıtmışım.

Üzerlerine fıstık misali  
Elimde son kalan; buruk  
gülüşümü koymuşum...

Ne zamanım, kalmış,  
Nede borcum, hayatta.

En güzel yıllarımı,  
Bir "aşk" için harcamışım...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Mühürümü Al Duduğlarımđan

Ateşini sen yakmıştın, ben ışığına geldim.  
Karanlıktaydım; aydınlığa çıkmak istedim.  
Yalnızlıktaydım; sıcak bir gülüş,  
Dinleyen bir dost,  
İçten bir samimiyet.  
Ateşini beni saracağını, aşk olacağını,  
Aşkın, böyle yakacağınıda bilemezdim.

Fırtına sonrası denizde yan yatan bir gemiydim.  
Daha büyük fırtınalarda görmüşüm.  
Batık bir gemi olmamak için direndim.  
Senden, limanım olmanı istemedim.

Küçük bir ada gibiydin bana.  
Dalgalarla geldim, ışık yakan kıyılarına.  
Yeniden yüzebilmek için,  
Senden dinlendim,  
Fırtınalar dan saklanıp,  
Sevginle güçlendim.

Liman olamazsın bana,  
Rotam çizilmiş benim, üzerinden gitmeliyim.  
En deli, en zayıf, en kötü halimdi gördüğün.  
Sevdiğini söylediğin.  
Oysa; neler verebilirdim.  
Mutluluğaya dair hiç bilemediğin.

Ateşini sen yakmıştın, ben ışığına geldim.  
Arada körükledin, seviyorum dedim.  
Ama; yandığını hiç göstermedin.  
Benim yanmamı izledin.

Bu satırlar son artık, yüreğimde yorgunum.  
Şiirlerimde yorgun.  
Bunca zaman çok konuştum,  
Artık susmalıyım aşkım.

Sadece senin açabileceğin.  
Mühür vurdum, şiirlerime, satırlarıma.  
Aşkımı anlatmaya.  
Yandığını göster bana!  
Yada sök al mühürümü dudaklarımdan!  
Hiç konuşmadan bir çırpıda!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Nasıl Bir Şey Bilmiyorum

Şimdi, suskun şiirler yazıyorum,  
senin hiç okumadığın.  
Yüreğimdeki gürültüleri dinliyorum,  
senin duyamadığın.  
Korkularıyla yüzleşiyorum!  
Yangınlarımı söndürmeye çalışıyorum!  
Senin bilemediğim, uzak iklimlerden gelen,  
soğuk, sert rüzgarlar savuruyor bedenimi!  
Sensizlik çekiyorum içime,  
iliklerime kadar özlüyorum...  
Seninle olmak, nasıl bir şey aslında,  
onu bile bilmiyorum?

Gönlümün; kuytularında geziniyorum!  
Sen geliyorsun, ara ara yanıma.  
Serçenin kanat çırpışı gibi,  
pır pır hareketli, telaşlı sanki!  
Dönmüş gidiyorum.  
Ellerini uzatıyorsun saçlarıma,  
durmak istiyorum, zamanı uzatmak,  
sımsıkı sarılmak, uyanmamak belki!...

Ölümlü düşler görüyorum, senden giderken.  
Parmak izlerin gerçek, saçlarımda,  
elinin sıcaklığı kalmış, orada!  
Fırtınalar götürüyor, savuruyor uzaklara!  
Kayboluyorum!  
Seninle, güneşli bir gün nasıl olur,  
onu da bilmiyorum?

Yağmurlar yağıyor üzerime,  
şırılsıklam oluyorum!  
İncecik, tehlikeli köprülerden geçiyorum!  
Tuzaklar bozuyorum, sana yürürken!  
Düşüp, çamura bulanmaktan korkuyorum!  
Tuzaksız, çamursuz bir yolda seninle yürümek,  
nasıl birşey? bilmiyorum!  
Yağmurlardan sonra çıkarmış, rengarenk gökkuşakları!  
Yağıyor yüreğime özlem özlem!  
Ben; renkleri göremiyorum!...

V.Kayra

Vayo Kayra



## Nasıl Düştün Ömrüme

Allahın, izni olmadan,  
Bir yaprak dahi  
Düşemezken dalından.

Sen nasıl düştün?  
Benim gönlüme?  
Ağacın dan,  
Ömrüme...

Demek ki!  
İstedi, bunu yaratan!

Bana verilen bir mükafat mı?  
Yoksa!  
Ceza mı?

Vermem gereken,  
Bir sınav mı?

Sen söyle benim için ne isin?  
Cennet mi?  
Cehennem misin?  
Bedenime...

Nasıl, girdin gönlüme?  
Nasıl düştün, ömrüme?

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Ne Büyük İhanet Kendime**

Kendine söylermiş,  
En büyük yalanı insan.

En büyük ihaneti, yine  
Kendine yaparmış.

Ne büyük yalanlar,  
söylemişim kendime...

Yaşadığım her acı günde,  
"Bu da geçecek"  
Mutlu günler gelecek! diye.

Geçmiyor işte!  
Yeni bir acı geldiğinde,  
Onunla uğraşıyorsun.  
Birikiyor hepsi içimde.

Ne büyük ihanetler etmişim  
Kendime.  
Eski acılarımı  
"Unuttum" ! derken,  
Yeni gelenlere...

V.KAYRA

Vayo Kayra

## **Ne herkes ne de herhangi biri**

Kaybettim, acımın içinde,  
Aşka olan inancımı!  
Anlamıyorum bu yürekteki sancımı!

Bazı cümlelerin sonunda,  
Kendime neden?  
Neden? diyorum neden ben?

Dört mevsim özelliklerini,  
İçinde barındıran,  
Beşinci bir mevsimdin,

Sen;  
Ne herkes gibi,  
Ne de herhangi biri,  
Değildin benim için...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Okyanus Ortasında Ada Gibiyim

Selam sana kara kızım, bir ses versene nasılsın?  
Duydumki; bembeyaz karlar örtmüş ülkeni!  
Dilerim acılarının yangınlarını soğutsun!  
Dikkat et gözyaşların donmasın!

-Ben mi?

Bilirdin beni, her zaman güçlü,  
korkusuz bir savaşçı.  
Gitmek istediği yere mutlaka varan.  
Küçük mutluluklardan acılara yamalar yapan.  
Büyük mutlulukları ortaya çıkaran.  
Asla umutsuz, çaresiz olmayan!  
Oysa, benim bile bilemediğim hallerdeyim şimdi.

Seni, göremediğim, duyamadığım,  
Uzak olduğum zamanlardan geçiyorum.  
Varmam gereken yere doğru gidiyorum.  
Hergün biraz daha uzaklaşırken yerin üzerindikilerden,  
altındakilere doğru yaklaşıyorum.  
Yüreğimin; müziğini dinliyorum.  
İnceden, derinden sesler yükseliyor!  
Ruhumda; sızlıyan özlem, taşıyor gözlerimden!

Okyanus ortasında, bir ada gibiyim.  
Yalnız, ulaşılmaz, haritada yeri belli olmayan.  
Kendine bile ıssız!  
Yalnızlık, hasret, yokluk!  
Ben: dört tarafı hüznlerle çevrili,  
Bir acı parçasıyım artık...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Oysa

Oysa ben seni çok seviyordum  
Mutlu olmanı istiyordum  
Herşeye sil baştan başlamak  
Huzurla yaşatmayı diliyordum

Oysa ben senin için tüm hüzünleri kovacak  
Tüm acıları unutturacaktım  
Olumsuzlukları yok edip yüzünü aydınlatacaktım

Oysa ben sen güldükçe gülecek sevdikçe çoğalacaktım  
Güllerin en güzelini çiçeklerin en renklisini  
Lavantaların en güzel kokanlarını  
Senin için yetiştirecektim

Oysa ben senin için yapacaktım en güzel yemekleri  
Senin için sevecektim yaşamayı  
Senin için katlanacaktım dünyanın acısına  
oysa ben seninle yeniden doğacaktım

Oysa sen tekrar doğmayacak bir güneş gibi battın...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Öldürmedi Güçlendirecek**

Her acı gibi, bu da geçecek,  
Ayaklarını, sürüye sürüye,  
İzlerini bırakarak  
Gidecek...

Ardından, başka acılar gelecek!  
İlk değildi, son da olmayacak.

Öldürmedi bu seferde,  
Beni; bir sonrakine karşı  
Güçlendirecek.

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Öldürürüm Aşkı Kalemimde**

Aşk; ebesiyim ben.  
Aşk doğurttururum şiirlerimde.  
ilkbaharın, taze günlerinde.

Aşkı yaşatırım, istediğim gibi de.  
Bazen, imkansız olur.

Bazen sonsuz...  
Bazen ayrılık olur.  
Bazen birliktelik.

Bazen, tek kişilik, plotanik.  
Bazen, çift kişilik mutluluk.

Aşk doğurturum büyütürüm.  
Yaşatırım,  
Ben şiirlerimde.

Bazen de, aşk katili olurum.  
Öldürürüm aşkı, kalemimle.  
Böyle; bir sonbahar gününde.  
Şimdi; sen de bittin ben de!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Ön Tekerlek Nereye Giderse Arka Tekerlek Oraya**

Tadım tuzum yok  
Bedenimde  
Acıyor ruhumda

Ay tutulması  
bir gecenin içinde; kızılılarda  
yüregim.

Saatler hep geri  
Alınıyor sanki benim hayatımda...

Hiç bir şey değişmiyor  
Hep aynı senaryo,

Geçmiyor sadece; perdeleniyor  
vakti gelince açılıyor.

Tüm acılar;  
Zamanda kanıyor.

Derler ya; "Ön tekerlek; nereye giderse  
arka tekerlek; oraya"gidiyor...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Örümcek Ağları**

Yitirir! insan;  
Duygularını...

Yaşama sevincini,  
Bir gün...

Hayattan; yıpranır!  
Gün gelir...

İncelir yaşamla olan  
Bağları,

Pamuk ipliği,

Ya da;  
Örümcek ağları...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Ötenazi**

Başka bir ihtimal daha  
Yoktu!...  
Bu sondu...  
Biliyordu...

O, uzaklara gidiyordu.  
Ama; elveda bile  
Diyemiyordu...

Her "aşk"  
Ne kadar tatlı olsada,  
Sonu acıydı...

Bu yüzden "aşk"  
Şimdi ölümü; seçiyordu

Kendine "ötenazi"  
Yapılmasını  
İstiyordu...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Özlemde Dönence

Seni, görmediğim zamanlarda,  
Yüreğimde, hasretin birikti...  
Buharlaştı; aşkının sıcağından!...

Gönlümün; gökyüzüne,  
Yükseldi, hasretim sessizce!...  
Özlem özlem, bulutlar birikti.

Yağıyor duygularım!  
Yağmur misali; şiirlerime,  
Sessizce...

Özlemlerim; düşüyor yüreğime!  
İnce ince gizlice!...

Yine, birikecek gönlümün  
Yeryüzünde...  
Yanacak! aşkımdan, buhar olacak  
Duygularım!...

Tekrar bulut olacak,  
Gönlümün; gökyüzünden  
Yağacak...

Hep aynı dönence!...  
Sessizce, gizlice...  
Aynı duygular yaşanıyor,  
Senin de yüreğinde...

Ben de göstermeyeceğim,  
Sen gibi; sırlar giyeceğim üzerime!  
Bilmeyeceksin...

Yangın yangın sevildiğini,  
Bulut bulut hasretini,  
İçimde, sessizce çakan!  
Şimşek, misali gözlerini!...

Hiç bitmeyecek!...  
Özlem' lerimi...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Özlemim

Gecenin bir yarısı  
karanlık odalarda  
geziniyor gölgem

uykusuz bakıyor gözlerim  
karanlıkta gölgemi izlerken

omuzunda düşlerim başımı  
ellerim buz kesmiş beklerken

her gece uyumam bu saatlerde  
içimden özlemin geçerken

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Ruha Acı Aşılır**

Değişir zaman içinde her şey,  
İnsanlar; yaşlanır, duygular; olgunlaşır.  
Olgunlaşan duygular; tecrübeyi taşır.  
Bazen insan; başına gelen sıkıntıları,  
Hiç bitmeyecek sanır.  
Oysa; gün gelir, kendi bile şaşırır.  
Her defasında; kısalır geçişlerde sancılar.  
Hangi acının; ne hissettireceğini ruh bilir.  
Nasıl geçeceğini, ne kadar süreceğini,  
Tedavisinin ne? olduğunu, öğrenmiştir;  
Bir önce ki acıdan.  
Yaşadıkların dan; bağışıklık kazanır.  
Her seferde; daha çabuk kabuklaşır yaralar.  
Çünkü; insan ruhu acıları tanır.  
Gelecek; acılardan korunmak için;  
Ruha acı aşılır...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Rüyalarına Geliyorum

Şimdi, burayı terk ediyorum.  
Seni; uykuya bıraktım, gidiyorum.  
Uykunda bile, dikkat! et kendine...  
Kötü şeyler olabilir bilmiyorum...

Şimdi, burayı terk ediyorum.  
Sustuklarımı aldım gidiyorum.  
Söz veriyorum!  
Bulursam, "iyi bakarım" kendime...

Şimdi, burayı terk ediyorum.  
Yokluğumu, bıraktım; gözlerine...  
Farkındasın; dokunmadım! ellerine bile...  
Sana; zarar vermek istemiyorum.

Şimdi, burayı terk ediyorum.  
Öyle çok susamıştım ki!  
Senin gibi...  
Bir yudum su içmeden, gidiyorum.

Şimdi, burayı terk ediyorum.  
Geceler sıcak!...  
Günler uzun!...  
Sensizlik, orucuna gidiyorum.

Şimdi, burayı terk ediyorum.  
Bende, uyumaya gidiyorum.  
Derin bir uykuya dalmak,  
Hiç uyanmamacasına, uyumak istiyorum...

Şimdi, burayı terk ediyorum.  
Seni uykuya bıraktım, gidiyorum.  
Daha gitmeden, özlüyorum...  
Gidiyorum, ama;  
Rüyalarında; sana geri dönüyorum...

Çünkü; (?).....!!!

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sarhoş Balık Topal Martı**

Kulaklarımda sesin kaldı  
Sesinden türküler  
Sazından nameler  
Hayallerde martılar aç kaldı

Bizden simit bekleyen  
Hayal kurmak ne kadar kolaydı  
Zor olanı gerçekleştirmeyen  
Donanmada çaylar kaldı  
Denizde boğulan hayaller

Elim henüz değmemiştir eline  
Kalbimde sevgin kaldı  
Bir de dilimde şarkı sarhoş balık topal martı...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sarıl Bana**

Mantiğım; yüreğime şaşkın!  
Yüreğim; mantığıma baskın!  
Bu aşkı yaşatacağım!  
Ateşinle yanacağım aşkım!

Yüreğine ilaç olacağım.  
Aç kollarını geliyorum sana!  
Öyle bir sarıl ki bana!  
Sarmaşıklar utansın dallarından,  
Senin gibi sarılamadığından...

Sus aşkım sus!  
Hiç konuşma!  
Sadece sarıl bana...

V.Kayra

Vayo Kayra



## Sayfalarda Karartma Var

Bir zamanlar  
Yazdığım, sayfalar; bembeyazdı...  
Saçlarım; siyahtı...

Hayaller, umut doluydu,  
Taze çiçekler gibiydi.  
Mevsimim; ilkbahardı...

Şimdi, sayfalarımda,  
Karartma var!  
Saçlarımda beyazlar...

Hayaller, kırılmış!  
Çiçekler, koparılmış!  
Mevsim; sonbahar...

Farklı olmayan,  
Tek bir şey var.  
Yıllar geçsede,  
Aynı acı!  
İyileşmeyen, aşk sızısı...

Yaşanılmamış, bir aşk değildi.  
Yaşandı bitirildi.  
Elde kalan, küçük bir parçaydı,  
Büyüdü!  
Aşkın yüzü değişti.

V.Kayra

Vayo Kayra

## Selam Söyleyin Bende İçimden Geçen Tüm Özlemlerime

Acımı gömdüm yüreğime hüznü gizledim gözlerime  
Yabancı elde yabancı oldum kendime bile  
Özlemlerim özlemlere  
Özlemlerim tüm sevdiklerime.

Bazen sıcak bir gülüşe ,sımsıkı tutan bir ele  
Çocukluğumdan kalma bir sese

Bir çift mezarın başında dua etmek ,çiçekler ekmek bazen özlemlerim  
Denizin yosun kokusu martıların çığlığı  
Gemilerin selam veren düdüklere  
Karanlık gecelerde sinyal ışığı bir deniz fenerinin

insana huzur veren sabah ezanı kuşların uyanış cıvıltılarıyla birlikte  
Çocukluğumun genç... bu gününün yaşlı gözleri belki de görmek istediklerim  
Çocukluğuma çocukluk günlerime geri gelmeyecek olan o masumiyetime.  
Özlemlerim

Dut ağacının dallarında şarkı söylemek , erik ağacınca sallanmak  
Yaramazlık yaptığım zamanlarda çitlenbik ağacının en son dalına çıkmak  
Özlediklerim..  
Belki de özgürlüğüm...

Çaresiz bir kördüğüm benim özlemlerim...

Selam gönderiyorum bende tüm özlemlerime  
Martıların çığlığında  
Gökteki yıldızların çokluğunda  
Selam olsun benden size...

Selam doğduğum şehre  
Özlediğim memleketime ...

Selam olsun yaşayanlara ...  
Selam ve rahmet olsun toprağın altında yatanlara...

Selam söyleyin benden içimden geçen tüm özlemlerime.....

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sen hep benim dualarımdasın kara kızım**

K-ara kızım, kaldır başını..  
A-şk sakatım benim,gözleri rutubetlim..  
R-üyalara benzer bazen, hayat..  
A-nlaşılmaz sanırsın..

K-arada-dan beyaz çıkar, beyaz-dan kara..  
I-slak ruhlum yeter!..ağlama..  
Z-annetmek!..benden uzaktasın..  
I-ssızlığınla yalnız başınasın..  
M-avi gökyüzünden izlerim seni..

S-en hep benim dualarımdasın...

V.Kayra

KARA  
Esmer, kıvırcık saçlarından aldın sen ismini

gönlümde özlemliyara,  
yüreğimde sevda,  
aslında sen bembeyazsın RUHUNLA  
sadece, benim dilimde,  
gözlerinden dolayı kara

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sende Haklısın Bende**

Yine zaman durdu bende.  
Oturdum kaldım olduğum yerde.  
Yalnızdım biraz önce,  
Şimdi çok kalabalığım seninle!  
Sana anlatıp duruyorum işte,  
Sen duruyorsun bakıyorsun öylece,  
Arada gülümsüyorsun yine,  
Bakışların düşüyor yavaşça yerlere.  
Sende halkısın, bende.  
Arkadaşım ol sen yine!  
Neler neler anlatıyorum sana geçmiş Günlerden,  
Bu günden,  
Geleceğimdiki komik hayallerimden...  
Seninle huzurlu ve mutlu geçiyor!  
Yalnız kalmıyorum.  
Mutluluk damlalarından,  
Kocaman bir göl oluşturdum.  
Gönlümde, seninle yüzüyorum içinde!

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Seni Dileniyorum Kaderimden**

Hayallerim artık yorulmuş,  
Ruhum ,bedenim sana acıkmış,  
Hasretin taşıyor her yerimden,  
Özlemlerim kudurmuş.  
Yaşlar boşalıyor gözlerimden.  
Bu karanlık,hüzünlü gecenin içinden,  
Gökyüzüne bakarak seni,  
Dileniyorum kaderimden...  
V.Kayra  
Vayo Kayra

## Seni sevmeyi bıraktım

Yorulдум!  
Bu yüzden gidiyorum aşkı  
A/ sırlara doydum!  
Kalmadı sabrım.

Aklımdaki tüm keçileri, kaçırmadım!  
Şaldım,  
Özgür bıraktım.  
Gidiyorum bende,  
Hoşçakal aşkı!

Seninle yanmıştım!  
Şimdi; içimdeki seni de, benimle yaktım!  
Ruhumu; boşluklara bıraktım!  
Küllerini; sonbahar rüzgarlarına attım!

Sevmiştim seni, deli gibi aşkı.  
Zaten, akıllı gibi sevemezki insan!  
Deli gibi sevmeli!  
"Aşk" akıllıyı bile deli eder!  
Deliyi, akıllandırır benim gibi!

Ben sanki akıllandım.  
Seni sevmeyi bıraktım...  
Akıl; karışmış ya, bazen insanda,  
Bende; kırıştı aklı!  
Masumdu aşkı, gecesi olmadan kaçtım.  
Ben seni sevmeyi bıraktım.

V.Kayra

Vayo Kayra

## Senin Işığın Uzun Günün Doğacak Güneşi Olsun

-Üzülme! kimse memnun değil hayatından,  
Kimi şükür ve sabıra dayanıyor,  
Kimi isyanlarda yüzüyor.

-Üzülme! her insanın; arzuları,  
Özlemleri, gerçekleşmemiş hayelleri var,  
Kırık dökük duyguları,  
Yıpranmışlıkları var,

-Üzülme!  
Bazı durumlarda çaresizlikleri var,  
Her insanın eli kolu bağlı durumları,

Acı dolu bekleyişleri var,  
Sonunun ne olacağı belirsiz,  
Korkak ümitleri var...

-'Gün doğmadan neler doğar' denilir,  
-Doğacak günlerde, mutlulukların var..

-Herkesin bir umut ışığı var gönlünde,  
-Kimi kibrit,  
-Kimi çakmak,  
-Kimi mum,  
-Kimi fener,  
-Kimi bir yıldız,  
-Kimi yangın,  
-Kimi nokta,  
-Kiminin'kilerde;

Bir kedinin gözlerinin ışığı ,  
Hem umutlu, hem korkunç ve parlak.  
-Kiminin'kiler ateş böceği gibi hareketli,

Hepsi ışık işte!  
-Üzülme!  
-Umut et!  
-Gülümse!  
-Dertlerine,

Gülmeyi öğret kendine,  
Gülecek şeylerin asla bitmez işte!  
-Üzülme!  
-Senin ışığın; en uzun günün, doğacak güneşi olsun,  
Ömründe..

V.Kayra

Vayo Kayra

## Seninle

Sımsıkı sarıldık!  
Bedenlerimiz, mutlu oldu.  
Ruhlarımız karıştı,  
Mutluluk sularında, ıslandık.

Sokaklarla yürüdük, el eleydik.  
Kordanda dolaştık birlikte...

Deniz kenarında, geceleysin,  
Kayan yıldızları saydık...

Ağaçlara, salıncaklar kurup, sallandık!  
Pamuk şekeri yerken,  
Burnumuzla, pembelere bulaştık...

Çimenlere uzandık,  
Gökyüzünde, gezinen bulutlara bakıp,  
Değişen şekilleri, nesnelere benzettik.  
Gülüştük, mutluyduk!...

Hayal gücümüze, spor yaptırdık...  
Çocuklar gibi eğlendik..

Gecelerde, sabahladık.  
Günlerce, hiç ayrılmadık.  
Ne sevmeye doyduk, ne sevişmeye...

İçimizde ne varsa, bize acı veren,  
Hepsini; İzmir' in körfezine attık...

Biz seninle, neler neler yaptık.  
Benim, rüyamdaydık...  
Birbirimizi, mutlu etmek için yarıştık.

Uyandık!...  
Biraz eksiktik,  
Biraz fazla,  
Sonuç: sensizlik!...  
Sonuç: yalnızlık!...  
Ne acıydı! Rüya' dan bile ayrılık...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Serçenin Bedenin De Aşkım**

Serçeler; kanatları ısladığında,  
Uçamazlar...  
Gözleri ısladığın da,  
Yaşayamazlar...  
Çünkü:  
Serçeler ağladıkları zaman,  
Ölürler...

Bir gün, yağmur yağdığında,  
Bir serçe görürsen,  
Pencerende..  
Ve benden haber alamadıysan,  
uzun zamandır...

Bil ki! gelen kuş bedeninde,  
Benim, Aşkımdır...  
Seni son bir kez görmek,için  
Gelmiştir ...

Ve ağlayıp ölmek için, ellerinde,  
Sessizce,  
Cuma günü, bir sela vaktini,  
Seçmiştir gizlice...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sessizliğe Brnp Gidilir**

Her gecenin, bir sabahı, vardır elbet  
Her sabahın, bir gecesi...

Her kavuşma, sonrasında ayrılık!  
Her vedanın sonrasında,  
Umut edilen bir, merhaba gizlidir.

Beklenen, o merhabalar,  
Hiç gelmez bazen,  
Sadece ümit edilir.

Her kavuşmada,  
Merhaba mı denilir?  
Her ayrılık illa ki!  
Hoşçakalla mı bitirilir?

Bazen, hiç bir şey demeden,  
Arkaya bile bakmadan,  
Merhaba ile hoşçakal çarpışır,  
Birbirine karışır.

Sessizlik, suskunluk,  
Aslında bir çok feryat barındırır,  
Dilin ucunda, ama yutkunur insan  
Tüm kelimeleri!  
Sessizliğe bürünüp gidilir...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sevdamı Mühürledim**

-Ben sevdamı kurşun kalemle yazmadım ki !  
Silgiyle silinsin.

-Ben sevdamı tükenmez kalemle yazmadım ki !  
Tükenmezliği, yalan olan ,  
kalem gibi ,tükensin.

-Ben sevdamı ağaca yazmadım ki !  
kuraklıktan,hastalıktan çürüsün..

-Ben sevdamı suya çizmedim ki !  
kaybolsun.

-Ben sevdamı yüreğime yazmadım ki !  
zamanla unutulsun...

-Ben sevdamı ömrüme yazmadım ki !  
benimle ölsün.....

-Ben sevdamı ruhuma mühürledim !  
-Ölsem bile benimle kalasın.

-Mahşer gününde gelip beni bulasın ...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Sevdiğim

Sevdiğim.  
Sevdiğini, bildiğim,  
Söyleyemediğin.

Sevdiğim dediğim  
Söyleyemediğim.

Aşkımsın benim

Ömrümün son seferinde,  
Kaderimden gelen,  
Bir aşksın sen.

Hiç bir şey tesadüf değildir, hayatta.  
Her olayın bir anlamı var, bilesin.

Sevdiysem seni bil ki!  
Alnıma yazılmış, yazımsın benim.

Aşkın her halini görmüş, yüreğimde.  
Kendimden vazgeçtiğimde,

Gördüğüm, yaşadığım,  
Bilemediğim türden,  
ilk ve son aşkımsın benim.

Belki, en büyük mutluluk  
Belki, en büyük acım olacak!  
Ömrümde, seni sevmişliğim...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sevdiğini Öldürmek**

Gönlümün; zindanında,  
Sevginin; hapisanesindeyim...

Ne yapsam; ispatı yok.  
Yaranılmıyor; sevgiliye...

"Paronayak" bir düşüncenin.  
Yargısız infazıyım...

"Masumum" biliyorum.  
Kendimi savunmuyorum...

Ben, hayatımın;  
"İdam" sehpasındayım.  
Vazgeçmiştim! zaten; dünyadan...

Ben hayata; yasağım!  
Yasak/ lardayım!

"Her insan öldürürmüş sevdiğini"  
Bunu şimdi; ölürken anlamaktayım...

v.kayra

Vayo Kayra

## **Sevgi Denen O Duyguyla Hayata Meydan Okuyorum/ Cin**

Beni merak etmeyin dost sandıklarım.  
Kabukları üzerinde duruyor, tüm yaralarımın  
sormayın işte..!...  
cinayet planları yapmakla meşgulüm....

Topladım hepsini bir araya içimdeki  
acılarımı,  
mutsuzluklarımı,  
umutsuzluklarımı,  
özlemlerimi,  
çaresizliklerimi,  
tüm dertlerimi  
öldürmek için yöntemler arıyorum.

Ve buldum !....

-Hayatı insanları olduğu gibi kabul edip,  
severek yaşıyorum.  
Herşeye rağmen,  
mutlu olup sevgi, denen o duyguyla,  
Hayata meydan okuyorum.

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sevgili**

Sevginin; degerini bilmeli,  
Sevgili

Sevginin; karşılığını,  
Vermeli sevgili,

Benim sevgimi  
Hak etmeli, sevgili...

Ya, benim gibi sevmeli,  
Deger vermeli  
sevgime...

Ya da; çekip gitmeli  
Yüregimden geldiği gibi.

V.Kayra

Vayo Kayra

## Sevgim

Hani toprak susuzluktan çatlar ya,  
iŖte öylesine susadım bende sana.  
Dudaklarımda sıcaklığın,  
damaklarımda tadın,  
bedenimde kokun,  
gözlerimde hayalin,  
kalbimde sevgin...  
Hani fırtınada deniz çalkalanır ya,  
iŖte yüreğimde öyle çalkalanıyor özlemin.  
Hani bir fidan yeşerir,  
Büyür hergün kök salar toprağa güçlenir.  
İŖte öyle büyüyor yüreğimde,  
Benimde sana olan sevgim.....  
Bir tek benim bildiğim sevgilim...  
V.Kayra

Vayo Kayra



## Sevişini Sevdiğim Can

Sevişini sevdiğim can  
Aklıma öyle bir düşersin ki  
Kışlarım yaza  
Gecelerim gündüze  
dönüşür

Sevişini sevdiğim can  
Gönlümde öyle bir sızlarsın ki  
Özlemlerim hasrete  
Hasretim vuslata  
dönüşür

Sevişini sevdiğim can  
Aklıma öyle bir esersin ki  
Dudakların kora  
Ellerin kıvılcıma  
dönüşür

Sevişini sevdiğim can  
Aklımdan öyle bir geçersin ki  
Gözlerin sevince  
Öpüşlerin yangına  
dönüşür

Sevişini sevdiğim can  
Yanıma öyle bir gelirsin ki  
Buzlarım erir ruhum titreşir  
Hayallerim gerçeğe dönüşür

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sevmemeye mühebbet**

-İtiraf ettim , suçluydum ...  
-Aşkın en ilkel haliyle sevmiştim.  
-Kendimi ihbar ettim sonunda...

-En büyük suçum sevmekti ,  
güvenmekti ...  
-En büyük hatam,  
şakakatti ...  
-İhanet , nefret , acı işkencem oldu.

-Yargılandım , bunlardan,  
hayatın mahkemesinde ....  
-Bir daha güvenmemek ve sevmemek ,  
mühebbet cezam oldu....

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sıcak Bir Zamanın Deminde Senle**

Şen sıcak bir zaman demle bize  
Özleminle üşüyen yüreğimi alıp geleyim bende

Yüreğime kor gibi düşen gözlerinle  
Ruhumu ısıtayım sende  
Yanımdayken aldığın her nefesinle

Sen sıcak bir zaman demle ikimize  
aç yüreğini beni bekle  
Hani iki-beş değilde birde yeter sevene  
dört dörtlük olsun yinede

Sen sıcak bir zaman demle bize  
İki karanfilli çay içimlik olsun

Anlat kendinden birkaç cümle  
Birazda ben konuşayım sen dinle  
sonra susarız ikimizde

Gözlerim takılır gözlerine  
Tutamadığın ellerimde  
Gizlice parmağını gezdirirsin  
sen yine

Ve zaman soğumaya başlar böylece

Doymadan sofradan kalkan  
Aç insanlar gibi  
Kalkarız yerimizden bizde

Bir başka sıcak zamanın deminde görüşmek üzere...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Sıradan Aşklar Yüreğimde Yeşermiyor

Yokluğunda; hayalin düşlerime sızıyor  
"Kan" kusuyor şiirlerim!...  
Ben; aşkın" kızılıcık şerbetini" içtim!  
Diyorum, kendime...

Aşk; direniyor! gizlice...  
Tuz basıp susuyorum,  
Acılarıma... Fayda bulmuyor...

Her gün biraz daha yaralarım derinleşiyor.  
Aklım, düşünmek istemiyor, kaçıyor.

Kalbimdeki; acıdan, saklanmak!  
Yaşamak isteyen "aşk"  
Bilinçaltıma doğru kazdığı tünelden geçiyor.

Düşünmüyorum, seni!  
Ama; yinede,  
"Aşkım" rüyalarım kaçak yayından giriyor...

Silmek isterken, izlerini hasretin!...  
Gözlerini; gözlerime kazıyor...

Denizler dolusu, sular fıskırttım üzerine,  
Yinede, sönmüyor...

Nasıl, bir ateş ki! böyle?...  
Sönecek diye beklerken,

Her gün, közlenip hasretle, körükleniyor...  
Alevler çoğalıyor!  
Yangın! yeri büyüyor!...

Kalemi, her aldığımda elime,  
Hasret dolu cümlelerle,

Şiirlerim; aşka düşüyor, seni yazıyor...  
Bu asrın, aşk modasına  
Benim aşkım; hiç uymuyor...

Çünkü, gönül toprağım; eskidir benim.  
Nadas'a bırakılmış, dinlenmiş.  
Tamamen organik,  
Hormanlarla, şişirilmemiş...

Ve sıradan aşklar; yüreğimde hiç yeşermiyor!...  
Benim aşkım; sıradan olmadığı için,

Ne ateşi sönmüyor,  
Ne hasreti bitiyor...  
Yok etmek için yaptığım,  
Onca; zulüme karşılık, ölmüyor...

Aşkın tohumu; kaderin içinden büyüyor...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Sırlsıklam Sensizlikte

Yine esiyor, serin serin rüzgar!  
Üzerime getiriyor, hüzün bulutlarını!  
Hasret buhar/larımdan!  
Toplanmış ne varsa,  
Günlerdir birikenler!

Yağacak biliyorum...

Çakmaya başladı, yine gözlerin!  
Şimşek gibi! gözlerimde.  
Şesin; birşeyler mırıldanıyor beynimde.  
Nakarat gibi söylediklerinde...

Yağacaksın biliyorum...

Gülüşün, çiselemeye başladı bile!  
Suskunluğun, ıslatıyor!  
Yokluğun, üşütüyor!  
Üzerime yine, sensizlik yağıyor!

Yağdın işte...

Sırlsıklam, titriyorum özleminle!  
Hayalini çekiyorum.  
Nefes gibi içime.  
Etraf, sensizlik kokuyor yine...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Simsiysh Bir Dikendi Bunun Adı Özlemdi**

Zamanda büyüyen; bir çiçeğin,  
İçinden çıkan kocaman,  
Simsiyah bir "dikendi"

Batıyordu yüreğine, acı acı,  
Bunun adı "özlemdi"

Zamanı biraz ileriye almak,  
Gidipte görmek gerekti.

Gözlerine ölüncesine bakıp  
Bu dikenin çekmek gerekti.

Zamanla büyüyen,  
Bu çiçeği; daha fazla büyümeden  
Kökünden sökmek,  
Dikenlerden kurtulmak gerekti.

Çekip attı; dikenli çiçeği ,  
Zamanın yol kenarına.

Olmadı! çaresi; daha çok battı,  
Daha çok acıttı.

Simsiyah dikenin" kurusu"  
Çıkarmak isterken birgün,  
Kırıldı" yarısı" dikenin

Yüreğine yerleşti.  
Ulaşılmaz derinliklere indi.

Simsiyah "kuru" bir dikenin  
Yarısıydı.  
Batıyordu!  
Yüreğini; deşiyordu!

Acısı; hiç geçmedi.  
Yarası; iyileşmedi.

Çıkarmaya gücü yetmedi.  
Onu, böyle kabullendi.

Ağırlığı hergün çoğaldı.  
Ruhunu sarmalayan,

Dikenli bir özlemle,  
Yaşamaya, alıştı...  
V.kayra

Vayo Kayra

## **Sonbahar**

Bir açıyor gökyüzü güneş parlıyor  
aydınlanıyor umutlar

Bir kapanıyor hava  
hüzünleniyor bulutlar

Yağdı yağacak yağmurlar  
neden acıdır hep sonbahar

Yerlerde yapraklar  
anılarda ayrılıklar

Yarım kalan aşklar  
duygularda bir ölümün hüznü var

Geçiyor yine bir sonbahar

V.Kayra / İZMİR

Vayo Kayra



## **Soyundum Bedenimden**

Bir rüzgar esti!  
Karanlık gecenin içinden.  
Sarstı beni!  
Savurdu duvarlara!

Soyundum bedenimden!  
Çırılçıplak ruhumla kaldım.  
Şıyrıldım tüm ağırlığımdan.  
Tüy kadar hafiftim!

Süzüldüm, odamın demir  
parmaklıklı penceresinden.  
Gökyüzüne yükseldim!  
Astral bedenimlen.  
Uzaklaştım, şehirin gürültüsünden.

Kayan yıldızları, yakından izledim.  
Dolunayın ışığından,  
Biraz ruhumda döktüm!  
Ruhumda, gecelerimde  
aydınlansın istedim.

Limanlara doğru uçarken,  
Özgürlüğümlle raks ettim!  
Alçaldım kıyılara,  
Dalgaların seslerini,  
İyot kokusunu içime çektim!

Akıttım içimde ne varsa,  
Bana ağır gelen ruhumda!  
Denizlerin dalgalarında,  
kaybettirdim...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Söndürmeden Atılan İhanet Ateşi

Kurak kalmış yüreğime,  
Hüzün; bulutlarından,  
Yağmurlar yağdırdım!...  
İmkansızdı; bir ot bile yeşermesi!

"Aşk" güneşiydi sanki!  
Yüreğimde, açtı gözlerin!...  
Hüzün, yağmurları yağdı.  
Gözlerin, güneş oldu...

İmkansızdı, dedim ya!...  
Bir, ot bile yeşermesi...  
Oysa; aşkına şiirler yeşerdi,  
Gönlümde!...

Tohumlar, biriktirdim,  
Sevgiye dair,  
Bir yürek dolusu!...  
Yıllara serptim,  
Seninle, geçireceğimiz!

Ormanlarımız, olacaktı!  
Sevgi adına...  
Yürekten, taşacaktı!  
Yıllarca, yaşayacaktı!

Fidanlar büyüttüm;  
Yüreğimde!..  
Umut ve güven dolu...  
Hayallerimiz de, bir ömür boyu,  
"Mutluluk" üretmiştik, seninle,  
Hani!...

Bir anlık, dalgınlık mıydı?  
Elinden; söndürmeden attığın,  
O, ihanet ateşi!...

Koskoca, bir ormanı,  
Tazecik; fidanları  
Umut dolu; canları  
Yaktı küle döndürdü!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Sözümde Durayım**

Karanlık dünyana ışık olayım  
Kurumuş toprağına yağmur  
Açılarına ilaç  
Üşüyen yüreğine güneş

Yüzünden hüznü dağıtan rüzgar  
Umudun olayım  
Çöllerde su gibi  
Mutluluğunun sebebi

Verdiğim sözlerde durayım

Kurduğumuz hayaller gerçeğimiz olurken

Garip sazın tellerinden dökülen  
ezgin olayım  
Elindeki mızrap  
sesinden hüznü dağıtan mutluluğun olayım

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Su Da Sabun Gibi Eriyor Zaman**

Beklemek!  
Sabretmek!  
Ne zor, oluyor bazen...

Saatleri, günleri geçirmek.  
Olmayan iplerle,  
Zamanı, çekmek!

Beklerken!  
Daha uzun geliyor, zaman!  
Beklediğin an geldiğinde,

Suda sabun gibi eriyip,  
Bitiyor, zaman...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Su Gibi**

Su gibi seviyorum seni  
Damlayan musluktan akan  
Damlaları bekler gibi  
Suyun akma misali  
Seninle geçecek dar vakitleri

Doya doya içmeye korkuyorum  
birde doyamamaya seni

Damlalarla yetiniyorum kimi  
dudaklarım ıslansa yetiyor hani

ömrümün sonbaharında  
idare edilecek bir yudum su gibi  
Yazdan kalma birgün belki

Yudum yudum içiyorum seni  
Sağa sola dökmeden dikkatli

Kurak yazın ardından  
yağmuru bekleyen toprak gibi  
içime çeksemde seni

Korkuyorum fazlan boğar  
Azın kurutursa beni  
Seviyorum seni  
Biliyorum sende beni  
V.Kayra

Vayo Kayra

## Suskun ığlıklarım

ığlık çığlığa susuyorum!  
Ne kadar çok susuyorsam dilimde,  
Oyle çok kalabalığım içimde,  
Düşüncelerimde seninle...

ığlık çığlığa suskunluğum!  
Sessizliğe, cümlesizliğe bürünmüş şiirler.  
Yarım kalmış dizelerim,  
yandıkça yüreğim; coşuyor duygularım!

Söndürmek isteyen, hırçın bir deniz gibi dalgalıyım!  
ığlık çığlığa susuyor dilim!  
Şiirler gelecek mısraları beklerken,  
kalemimden özlemle!

Destanlar yazıyorum,  
Suskun ığlıklarımınla,  
düşüncelerimde!  
Kimse duymuyor beni sen bile!...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Susma

Bitsin artık!  
Bu suskunluğun  
Susma konuş!  
Anlat kendinden bir kaç kelime,  
Kısa bir cümle...

Çıldırıyor beni!  
Bu senden gelen  
Sessizlik!  
Etrafımda yoğun bir sis,  
Yayıyor dalga dalga.

Senden yana duygularım,  
İçimde çok kalabalık!  
Susma konuş!  
Anlat kendinden bir kaç kelime,  
Kısa bir cümle...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Susmakta Can Yakıyor Konuşmakta

Yine karanlık, düşman bir gece.  
Oysa, tüm ışıklar yanıyor!  
Evinin içinde.  
Sen, hep karanlıkta gibisin,  
Aydınlanamıyorsun!

Yalnızlığın soyunmuş,  
Çırılçıplak!  
Üşüyorsun!  
Ruhunda, gürültüler kopmakta!  
Yükselttin sesini!  
Konuşuyorsun!

Etrafında, kulaklar tıkalı!  
Gösteriyorsun!  
Yalnızlığının, karanlık yanını.  
Gözler kapalı!  
Uzatiyorsun ellerini,  
Ellerin, boşlukta havada asılı...

Kilometreler değil,  
Uzaklık sorunu.  
En yakın olupta,  
iki insanın, birbirini anlamaması.

Yalnızlığın, en acısı!  
Çift kişi görünüp,  
Tek kişi yaşamak olmalı.  
Aynı çatı altında, iki yabancı...

En büyük restoranlarda,  
Donanmış sofralarda,  
Aç kalkmak gibi, yalnızlık!  
Yazın sıcağında üşümek!

Bazı anlarda, konuşmak da,  
Susmak da can yakıyor!  
Boşa geçen zamanlarda,  
Yalnızlık oburlaşıyor susuldukça!  
Mutsuzluk büyüyor, yalnızlıkta!

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Sustum Sadece Dinliyorum**

Bile bile, sobelendim.  
Maskesini attım, aşkın.  
Belki! Zaman olmazdı, hiç!  
Bu yüzden, kendimi, eleverdim.

Sen biliyorsun!  
Ben biliyorum!  
Herkes biliyor!

Ama; biz bilmiyoruz!...  
Biz hiç! Bilmeyelim...

Maskesi düşürüldü.  
"Aşk" görüldü!  
Çıkamam! Karşına bir daha,  
İncilerim, döküldü!...

Şimdi; Herşey, derin bir sessizliğe büründü.

Ben sustum...  
Sadece; seni dinliyorum, anlat...

Sadece; benim bildiğim, bir şey söyle...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Susuyorum**

Seninle iken bana susma diyorsun ya sevgilim  
Anlatmak ifade etmek istediğim onca cümlerim

Sevgimi anlatacak kelimelerim var iken  
Lal oluyor dilim susuyorum

Oysa haykırmak istiyorum  
Sen bil herkes duysun diyorum

Sevgini özlemi mi sana kavuşma arzumu  
Ben sana susuyorum

Ben seni özledim  
Hasretin tütüyorum

Musluğa ağzımı dayayıp su içer gibi  
Ben sana susuyorum

Hep bilmeni istediğim seni CANIM gibi seviyorum

V.Kayra

Vayo Kayra

## Süpriz Yap Hayat

Gözlerimi araladım ,güneş yüzüme vuruyor,  
kuşlar cıvı cıvı oynuyor,  
sıcak bir yaz günü sabah oluyor.

Günaydın hayat ,mutlu uyandım bugün,  
acaba bu gün neler hazırladın bana,  
neler var kaderimde benim bilemediğim.

-Hey..! hayat...

-Bugün hangi acımı deşeceksin yine?

-Hangi acıları ekeceksin günlerime?

-Hangi çaresizliğimi vuracaksın yüzüme?

-Hangi umutlarım yıkılacak?

-Hangi hayellerim kırılacak? bugün de...

-Hangi özlemlerim acıyacak,  
hangi acılarım kanayacak? yine...

-Haydi ! başla cevap ver ,söylesene ?

iyice yüzüz oldum bak, acılara karşı,

-benimle uğraşmasan artık,

-yada bir değişiklik yapsan, diyorum .

-Bir hayalimi gerçekleştirsen , mesela...

-Bir yarımı kapatsan,

-özlemi' mi dindirsen,

-yüreğime umut serpsen,

-bana bir sürpriz yapsan ....

-Yok hayır bir şey yapma, sadece bugün bana hiç karışma,

güne güzel başladım öylece bitsin bu gün,

sende biliyorsun ki !!!...

- çünkü bu gün

benim doğum günüm.....

V.Kayra

Vayo Kayra

## Şiirler bıraktım sana

Dilim sözden kaçır, dudaklarım seslerde durgun.  
Düşünceler yorgun, sen gizemli düşlerimde.  
Ne uyuyabiliyorum, nede uyanık geziyorum.  
Avare gibi dolanıyor bedenim.

Kapılar açtım senin için,  
İzler bıraktım cümleler biçtim.  
Kelimeler kestim, senin için şiirler diktim,  
Aşkına giydirdim.  
Tuzakları bozdumda geçtim.

Sevdiğin gibi, sevildiğini bil istedim.  
Yalnız ve tarafsız değildi aşkın.  
Hiç bir şey istemedim sevgiden başka.  
Kekeme oldu yine kalemim susmakta dilim.

Masum sevdam için için ağlamakta.  
Duygularım saklanmak istiyor.  
Korkular başladı yüreğimde,  
Tutkular isyan ediyor.  
Deposu tükenmiş bedenimde kanım gibi,  
Sabırımında...

Yasakladım seni kendime.  
Özlemler birikiyor, Seni görmediğim,  
Duymadığım zamanlarda.  
Aşkımın üzerine sensizlik düşüyor.  
Alışmak zorundayım sensizliğe.  
Belki nasır tutar özlemlerim diye bekliyorum.

Seni sevdiğimi herkes öğrendi,  
Bunca yazdım mısralarımda.  
Kitap sayfalarına basılmış,  
Şiirler bıraktım sana.  
Okudukça beni değil, aşkını hatırla...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Ŗiirler zettir**

Bazı Ŗiirler zettir  
YaŖamdan alıntı duyguların tercümesi  
Düşüncenin duyguyla seviŖtiđi sırada  
Kalemde dökülen boşalma hissi.  
Ŗiirler duygulara üzeri bastırılarak atılan imzalardır

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Œirlerimde Suskunluk**

Bu günlerde söylemez oldu dilim  
Uzaklara dalıp gidiyor gözlerim  
Sanki deftere ksmŒ yazmıyor kalemim

Oysa ruhumda duruyor çığlık izlerim  
Etrafımda sessiz seda isterim  
YaŒamın özetini yazmıyor Œirlerim

Terk etmiŒ gitmiŒ dŒlerim  
Bu günlerde dıŒım çok kalabalık  
Ruhumda bir ıssızlık

YaŒamda bir karıŒıklık  
Dudaklarımda bir ıslık  
Œirlerimde suskunluk

V,Kayra

Vayo Kayra

## Şiirlerimin Başlıklarından Yazı Hatıraları Birikti

Acılarım; artık kireçlendi,  
Yosun; tuttu ruhumda,

Denizin dibindeki,  
Batık bir geminin,  
Enkaz/ indan; kalanlar misali...

Ağlıyorum, ama; kimse görmüyor,  
Gözyaşlarım; yüzen bir balığın,  
Ağlaması gibi...

"Zamanla alışır insan"  
Dedikleri, buymuş; demek ki!

Alıştım! bende.  
Yaşananlar, artık; yakmıyor canımı.

Camdan yapılmış; bir denizaltıyla,  
Ruhumun; denizinde yolculuklar  
Yapıyorum, kendime...

Acılarıma; turistik geziler  
Düzenliyorum; "şiirlerimde"

Ve şiirlerimin, başlıklarında,

"Gezi hatıraları" biriktiriyorum; kendime...  
v.kayra

Vayo Kayra

## Şiirlerinde Aşk

Şiirlerinde doğmuştu "aşk"  
Karanlık gecelerin,  
Güneşli sabahları gibi...

Şiirlerinde koşmuştu "aşk"  
Bir çocuğun,  
Parkta ki sevinci! gibi.

Şiirlerinde, acımıştı bazen, "aşk"  
Koşarken, düşen çocuğun dizleri gibi...

Şiirlerinde, hislerini; yazarken öğrenmişti,  
Delice sevmeyi...

Duygularını, akıtırken kağıtlara.  
Ve aşk; şiirlerinde yaşamıştı,  
Hayatını dibine kadar!...

Şiirlerinde, soyundu aşk!  
Çoğunda; seffaf ve temizdi.  
Bazen; günah giyindi.  
Bazen, yüzsüzdü...

Kötü yola düştü!  
Tutuklu kaldı arada,  
Tutkularla yürüdü!

Şiirlerinde, aşk; bazen, ağlattı!  
Bazen, güldürdü!  
Bazende; yaşatmadan öldürdü!

Duyguları, katletti!  
Acımasızdı!

Ve şimdi aşk; şiirlerinde,  
Yaşlandı, yorgundu, yıpranmıştı,  
Sessizce, bir köşede sızdı...

Güneşli bir günün ardından,  
Gecesine; kavuştu...

Çok huzurluydu.  
Şiirlerde başladı  
Ve şiirlerde son buldu...

V.Kayra

Vayo Kayra



## Şiirsel Çıglıklar

Bazen, anlatamadığından mı anlaşılamiyor insan?  
Anlaşılmamak için mi anlamak istenmiyor?  
Sessizlik, yırtılır bazen, insanın içinde kopan sessiz çıglıklarla!

Yazılara dönüşür, akar ırmak gibi cümleler şiirlere...  
Şiirler, neler barındırır içinde?  
Dillerden dökülemeyen, ağızda gevelenen baklalar.  
Nefretler, acılar, ihanetler, çaresiz, dilsiz duygular,  
kimseye söylenemeyen aşklar.  
Geveze kalemlerin ucunda, bülbül gibi, şakırlar.

Aynı duyguları yaşamış olanlar, okudukları şiirlerde,  
kendilerinden bir şeyler bulurlar.  
Unutulmuş, kırışmış duygular, ütülenir gibi hatırlanır,  
açılırlar hafızalarda, bazen acı, bazen mutlulukla.

En büyük çıglıklar,  
Şiirlerde, sessizce atılırlar.  
Şiirsel çıglıklar...

Şiirler, yaşamışlıkların özeti.  
Lal olmuş, konuşamayan dillerin,  
tercümanı.  
Ruhtaki yalnızlığı yırtan, duyguların eşliğinde,  
cümlelerin kafiyeli dansı.  
Şelalele gibi dökülen hislerin, mısralarda  
durgun sulara dönüşmesi...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Tanıyamazsın artık beni**

Gel gör bakalım bir tanem  
Gül misali solan sevgilini

Bakıpta ölmeye razı olduğun, gözlerimi  
Gel gör bakalım tanıyabilecekmisin? beni

Deliler gibi sevdiğini söylüyordun  
Artık sensiz yaşayamam diyordun  
Ucu yanık mektuplar gönderiyordun

Ölene dek senin olmamı istiyordun  
Sen bana ne güzel masal mı? okuyordun

Hani, beni dünyada herşeyden çok seviyordun  
Deger veriyordun

Gel gör bakalım beni  
Aşkına inanmadığın  
Çocuk dediğin sevgilini

Sevipte koklayamadığın gülünü  
Saçının teline bile dokunamadığın  
Sevgilini  
Tanıyamazsın artık beni....  
V.Kayra

Vayo Kayra

## Tedavülden kaldırılmış aşklar

Ben çocukken; mahalle/nin yaşlı dul kadını,  
-İçini çekerek derdi: ah! ah! nerde, o eski günler?  
Belliydi, özlerdi; kırk yıl ömür yaşadığı eşini...  
Biraz dalar, düşünür, sonra eklerlerdi:

-Allah, bu günleri aratmasın; bin şükür...

Şimdi; öyle yapasım geldi.  
Ah! ah! nerede o aşklar?  
Gelinlikle girilip, kefenle çıkılan yuvalar.  
İçinde; yaşananları sır gibi saklayan duvarlar.  
Ölüm ayırsa bile; kavuşmak için sevdiklerine,  
Yıllarca bekleyen ; yaşlı, genç, dul insanlar  
Tedavülden AŞIKLAR...

Ah! aşklar  
Günlük, haftalık, medyatik olmuşlar.  
Artık son sürümü çıkmış,  
Daha hızlı başlıyor ve bitiyor  
Aşklar...

Bir kaç kişi aynı anda seviliyor.  
Aşklar kopyalanıyor.  
Yüreklere, makyajla süsleniyor.  
Yalanla dilleniyor.

Ah! ah! nerde o hayaller/de ki! aşklar?

Ne güzel dinlerdik; çocukken,  
Bize anlatılan masalları.  
Peri kızları, prensesler,  
kız; oğlanı seviyor oğlan; kızı  
Engel çıkıyor; aşıyorlar,

Bir ömür mutlu yaşıyorlar.  
Hep mutlu bitiyordu, küçükken  
Dinlediğimiz masalarda, aşklar.  
Uydurulmuş yalanlar...

Ah! ah! neredeymiş öyle aşklar?

Yüreklere kurulmuş seralarda; yetişiyor,  
Şimdi; hormonla besleniyor,  
Hızla büyüyor  
Ve tükeniyor; aşklar...

/Bin şükür/ yinede; Allah bu günleri aratmasın...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Temiz Bir Dünyasın İçimde**

Bunca acı varken,  
Dünyada!  
Bunca acı varken,  
Hayatımda!  
Senin bilmediğin...

Bunca istenilmeyen şeylerin,  
Varlığı!  
Bunca istenilen şeylerin,  
Yokluğu!...

Dünyaya benzetiyorum,  
Bazen kendimi.

Bir yanımda; açlık, kıtlık,  
Bir yanımda; tokluk, bolluk  
Bir yanımda; sende,  
Bir yanımda; sensizlikte.

Bunca ölümün içinde,  
Yaşamsın bende.

Bunca kötülüğün içinde,  
Tertemiz bir dünyasın içimde.  
Ama, ben; yaşamak zorundayım!  
Başka bir gezegende...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Toprağın Duası

Susuz toprak misali  
ben  
Toprağın duası yağmur misali  
sen  
Kabul olsan da yağsan  
incecik usul usul içime  
süzülüversen  
Nice tohumlar yeşerecek benliğimde  
bir bilsen...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Toprak İstemeyen Çiçek

Sana dilsiz, dudaksız sözler söyledim.  
Kulaklardan gizli sırlardan bahsettim.  
Gönlümün dehlizlerini,  
En deli yanlarımı sana gösterdim.  
Bunları insanların içinde yaptım.  
Birtak sendin duyacak bilecek.  
Kimse anlamayacaktı.  
Belki yanlış tanıdın beni.  
Dışında; herhangi biri.  
İçimde; en baş köşede,  
Herşeyimsin.  
Ben seninle, küçük bir köşede,  
Zamana; yamalar diken, kırpan  
Geleceği olmayan,  
Bir karış toprak bile istemeyen, bir çiçek.  
Azaldıkça üzerime su çek!  
Bir nefes karda sevgi...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Unutabilme Zamanı

Şimdi susma zamanı şimdi sessizlik!  
Suyu içine çeken kurumuş toprak gibi,  
Tüm duygularımı içime çekiyorum.  
Şimdi çekilme zamanı çekiliyorum!

Onca insan öğrendi aşkımlı,  
nasıl yandığımı!  
Onca gözler okudu yazdıklarımı.  
İçinde senin gözlerinde vardı.

Şimdi sessizlik,  
Şimdi susma zamanı!  
Aşkımın bittiğinden değil,  
Vazgeçtiğimden hiç değil.  
Şimdi durma zamanı!

Uzun bir gecenin başlangıcındayım.  
Karanlıklar içinde saklanmaktayım.  
Bekle demiyorum!  
Geleceğime söz veremem!  
Dönmeyeceğimde.

Şimdi karanlık!  
Şimdi yalnızlık!  
Şimdi garip bir ayrılık!  
Şimdi bilinmeyen bir yolculuk!  
Şimdi gitme,  
Çekilme,  
Durma,  
Şimdi unutabilme zamanı...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Unutmak İsteyen Yanıma Aşk Olsun

Yeni bir zaman açtım kendime,  
alışmaya çalıştım.  
Geçmesini bekledim sevdamin.  
Zaman denilen ilaçı kullandım.  
Hiç bir faydası olmadı bana.  
Bir sürü yan etkisine katlandım.

Susuz kalmış çiçekler gibi sarardım, soldum,  
Sana doğru yürümek isterken ayaklarım!  
Seni görmek isterken gözlerim!  
Hepsini durdurdum, susturdum!  
İsminin; zirvesinde tüm duygularım.

Aşkın acısını içiyorum yudum yudum  
Anlıyorsun değil mi aşkım?  
Unutabilme zamanını aştım!  
Unutamadım!

Unutmak isterken bir yanım,  
Şende kalmıştı diğer yanım.  
Üstün çıktı, unutmak isteyen yanıma,  
Sende kalan yanım.  
Bitmiyorsun bende,  
Unutamıyorum aşkım!

Şimdi; yeni bir zaman daha açıyorum kendime.  
İlk satırları sana ayırdım.  
Yaz içinden geldiği gibi!  
Son değil başlangıç olsun.  
Seni unutmak isteyen yanıma 'aşk olsun!'

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Uyur Gibi Öleyim Gözlerinde**

Bana bir dünya ol, demiyorum sana.  
Dünyamda; beşinci bir mevsim içinde,  
Ağacım ol yeter!

Hayattan yorulduğumda sana yaslanıp,  
Gölgende dinleneyim arasına.  
Rüzgarın sesinde, yapraklarının hisşirtisini,  
Dallarındaki kuşların şarkılarını dinleyim.

Bana; bir gökyüzü ol istemiyorum!  
Yalnız gecelerimde, tek bir yıldızım ol parlayan.  
Seni özleyeyim yokluğunda!

Görmek için geceyi bekleyeyim!  
İzlerken yorulsun gözlerim,  
Uyur gibi öleyim, her gördüğümde  
Senin gözlerinde!

V.Kayra

Vayo Kayra

## Üç Numara Büyüktü Zamanlar Susarak Kısırlaştırdık

Söylemek istediğim ne çok şey,  
Birikmişti içimde, sana dair.

Bize üç numara küçük gelen,  
O dar zamanlarda sığdıramadım.

Seni sevdiğimi dilimle söylemeyi bile..  
İkimizde sadece sustuk..

Yüzlerimize bakmaya bile korktuk..  
Senin de vardı söyleyeceklerin,

Titrek sesinden çıkacak,  
Biraz korkak ve yarım kalmış cümlelerin.

Benim için nasıl değerli,  
Olduğunu anlatacaktım sana,  
Aklımdan hiç çıkaramadığımı,

Bazı zamanlarda,  
İçimden seninle konuştuğumu....

Hergün büyüyen özleminle,  
Seni hep görmek istediğimi....

Dualar edecektim senin için,  
Mutlu olman adına,

Kendine iyi bak deyip,  
Şeni 'Allaha' emanet edecektim,  
Ölmeden bir kez daha görmek için..

Dedim ya; Üç numara küçüktü zamanlar  
Ve ben, kolumu sokacağım yerde,

Ayağımı taktım yanlışlıkla,  
Üç numara, dar olan zamana.

Elim ayağıma karıştı yine, gördün işte,  
suskunlaştık ..

Zaten, üç numara küçüktü zamanlar,  
Biz de o zamanı, susarak kısırlaştırdık.

Yine hiç birşey konuşamadık..  
Başka bir zaman olur mu? bilmem..

Belki iki numara küçük,  
Belki beş numara büyük,

Belkide hiç olmayacak bir zamanda,  
Kaderin eline kaldık..

V.Kayra

Vayo Kayra

## Üç Numara Küçük Gelip Yırtılan Zamanlara Yamalar D

Suskun aşkımı malzeme yaptım.  
Hayalimde; cümleler kuruyorum.

Cümleleri ekleyip; dizeler çıkarıyorum.  
Dizeleri birleştirip; şiirler kuruyorum.

Dilsiz aşkıma; tercüman oldu şiirlerim.  
Hislerimi; dağıyorum.

Belki de; hiç okunmayacak şiirlerde,  
Aşk senaryoları üretiyorum.

Ben sulara yazılar yazıyorum.  
Kendim bile okuyamıyorum.

Üç numara, küçük gelipte  
Yırtılan; zamanlara.

Umut parçalarımın  
Yamalar dikiyorum.

Bir daha gelmesi,  
İhtimal! olan  
Zamanı genişletiyorum.

Varlığının mutluluğunu, tatmadan  
Yokluğunun acısını çekiyorum.

v.kayra

Vayo Kayra

## Ve Ben Aynı Ben Dünya

insan kıpırdanışları var bir yerlerde!  
Güneş parlıyor, hava güzel, dans etmek istiyorlar!  
Yaşam enerjisi taşıyor!  
Ama; birileri şu an acı çekiyor,  
Yürekler kanıyor, ölüm almış birilerini gidiyor!  
Yaşları tutuluyor! Feryatlar kopuyor!  
Bir bebek dünyaya gözlerini açarken, ağlıyor!  
Birileri sokağa terk ediliyor.  
Bebekler var annelerin kollarında mutlu,  
Babalarına gülücükler atıyor.  
Bir taraflarda,  
Bir beden son nefesini veriyor.  
Aşklar doğuyor bir yerlerde,  
Aşklar ölüyor!  
Nikah salonlarında evlenilirken aynı anda,  
Boşanılıyor birileride, mahkeme salonlarında.  
Kimi gidiyor, kimi geliyor aynı yollarda.  
Kimi yorulmuş oturuyor,  
Kimi dolanıyor hayatın izlerine saplanmış,  
Adına: deli deniliyor.  
Yarısı gece, yarısı gündüz zamanlarda.  
Dünyada aynı anda zıtlar yaşanıyor,  
Bir yanlarda.  
Ve ben, aynı ben dünya...  
Bir ayağım yaşamda,  
Diğeri çukurda.  
Yağmurlar yağıyor, toprak kokuyor!  
Korkmuyorum ölümden, yaşamdan korktuğum kadar.  
Sevmiyorum yaşamı, ölümü sevdiğim kadar.  
En güzel çiçekler mezarlıklarda açar.  
Ne fark ederki sevdiğim, sen: ruhumun içindesin.  
Sensizim dünyada da.  
Bedenim ölsede sevgim yaşar.  
Hep ihtiyarlayınca ölmez insanlar.  
Vadem dolmuş artık hoşçakal...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Vurgun - Altın Dalış

Okyanusta yaşamıştı,  
Tüm hayatını özgürce,

Ne fırtınalar atlatmış,  
Ne korsanlar görmüş,  
Ne gemiler batırmıştı.  
Ne savaşlarda; zaferler kazanmış,  
Bazen de; yenik düşmüştü.

Güneşli, günleride sevdi.  
Dolunaysız, geceleride.  
Yoruldu! okyanustan.  
Küçük; bir adaya seçti.

Aklı hep; denizlerdeydi.  
Bir gün; batan gemilerini,  
Görmek istedi.  
Geçirdi! üzerine; dalgıç elbiselerini,

Yapma! dedim.  
Gitme! dedim.  
Dur! dedim.  
Geri; dönemezsin, belki! dedim.

Hiç birini dinletemedim.  
Gitti!  
Yalnız kaldı!

Ruhunun; derinliklerine daldı.  
Karanlık sulardı.  
Elinde; eski bir fener vardı.  
Olması gerekenden; çok uzun kaldı.

Oraya; dönmek için değil.  
Kalmak için gitmişti.

Altın dalışını yaptı.  
Bile bile; kendini,  
Vurgunun; kollarına bıraktı.

v.kayra

Vayo Kayra

## Yağmur

Bulutlar dolusu,  
Hasretler biriktirdim  
yüreğimde...

Sana açtığı zaman" havam..."  
Yağdıracağım!...

Gözlerimden, gözlerine...  
Hasret; yağmurlarımı.

Bana, sakın; konuş deme!  
Konuşursam, eğer;

Boğuluruz!  
Yağmurlarımda; ikimizde...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yağmur Yağdığında Bu Şehire

Yağmur öncesi bulutlar,  
Hüzünlendirir ya havayı,  
işte öyle hüzünlü yüreğim!  
Birikti içimde doyulmaz özlemlerim!  
Soyunsun artık seninde gizemlerin.  
Zaman geçiyor sevdiğim.  
Bu günler geçmişe düşüyor.  
Hiç yaşanmadan gün gün...  
Ne kadar özlemliyse,  
Kurumuş topraklar yağmurlara,  
işte bende, öyle özlemliyim sana!  
Birazdan bulutlar çarpışacak!  
Yağmurlar başlayacak.  
Ben; kabuğumu kırıp dışarı süzüleceğim!  
Yağmur ıslatacak saçlarımı.  
Gel dersen hemen geleceğim.  
Aldırmadan yağmurlara,  
Sana yürüyeceğim.  
Islanmış dudaklarımda,  
yağmurun tadı, dudaklarını öpeceğim.  
Git dersen gideceğim!  
Aklımı bırakarak.  
Belki bir daha seni görmeyeceğim!  
Her yağmur yağdığında bu şehire,  
Bilmelisin ki!  
Ben seni öpeceğim!  
Düşlerimde...

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Yalnızım**

Ne kadar duygu varsa içimde,  
Bir tek sözde topluyorum.  
Acıların, sıkıştırılmış dosyası!  
Tek kelimeyle yalnızım...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yan Gönül

Aşk; bağirtir yürekleri!  
Aşk; susturur dilleri.  
Aşk; gözlerde hüzn,  
Aşk; bedenlerde alev,  
Aşk; en sürekli ateştir sevdiğim.  
Yanıyor gönlüm!  
Susuyor dilim.  
Gözlerim, hüznlerde batıyor.  
Yüreğim, 'sen' diye haykırıyor!  
Yan gönlüm yan!  
Engellemiyor seni aklım  
Aşkına teslim oldu.  
Yan gönlüm yan !  
Dayanabildiğin kadar,  
Yana bildiğin kadar,  
Küle dönene kadar yan!  
Şönmeyeceksin biliyorsun dünyada!  
Ölümü bekler gibi çaresizce yan!

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Yanlış İnsanlarda**

Mutluluğu; aradım.  
Mutluluğu; yıllarca...

Mutluluğu; hiç  
Yaşamamış,

Mutluluğa aç!  
İnsanlarda...

Mutluluğu; aradım...  
Boş dalgın,  
Bakışlarda...

Yanlış, yerde,  
Yanlış, zamanlarda  
Yanlış,  
İnsan/ larda...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yara

Uzun zamandır yüzerken sessizlik sularında,  
Hiç kimse yok yanımda  
Suskun çığlıklar ruhumda

Kalemim dilsiz yazılarıma  
Kemanı ağlatan adamın müziği çalıyor yalnızlığımda  
Seslere de sağırım duymuyor kulaklarımda

Bir yara kabuk bağlayıp geçerken  
bir yara dağlanıyor bağrımda

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Yasak Cümle**

Çok fazla, zaman ayırdım,  
Yazılarıma,

Kıskandı! hayallerim...

Çenesi düştü bu aralar yine,  
"Geveze" takılıyor kalemim.

İmlasız gidiyor; son sürat,  
Korkuyorum!

Yasak! bir cümleye çarpacak,  
Şiirlerimi; tutuklatacak...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yaşama engelli ölüme gönüllü

Sanki boynundan bir ip ile bağlanmış gibiydi.  
Kapalı her yer; dört duvar, boğuluyordu.  
Hapiste degildi ama,

O, özgürlük engelliydi.

Pencereden bakıyor,  
Her yer/de beton parmaklıklar.  
Gökyüzünü göremiyordu.

O, görme engelliydi...

Gitmek istiyordu bir deniz kenarına  
Püfür püfür rüzgarda, saçlarını savurmak.  
Derin nefes almak,  
İçine iyot kokusu çekmek.  
Ayakları vardı, yürüyemiyordu.

O, yüreme engelliydi.

İçi doluydu; haykırmak istiyordu  
Tüm sesiyle, çığlık atmak.  
Ama; susuyordu...

O, konuşma, engelliydi.

Gözlerini kapattı, düşündü,  
Ne güzel ötüyordur; bir ormanda şimdi kuşlar.  
Doğanın huzurunda; ormanı dinlemek istiyordu.  
Duyamıyordu.

O, işitme engelliydi...

Nefes alıyordu ama; sanki yaşamıyordu.

O, yaşama engelliydi.

Yaşamayı özlerken bir yandan,  
Her gün deli gibi ölüyordu...

Ya-şa-ma engelliydi...  
Ölüme gönüllü...

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Yaşamadan ölüm**

Umutlarım,

Hayellerim,

Düşlerim,

En güzel,

Duygularım,

Hislerim,

Toprağa gömülmüş,

Canlı bir ceset gibi,

Çürüyor kokuşuyor

Gün be gün.

Her gün biraz daha yakınlaşıyor

Yaşama dan, gelen ölüm

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Yaşamak Mecburiyeti**

Kuş uçmaz, kervan geçmez denilen bir yerde.  
Anahtarı elinde, kanadı yaralı kuş misali,  
Altın bir kafeste.

Derdine derman- acı bir otun suyunu- içer gibi  
Gececek! diye umut heves etmekte.

Nereden geldi bunca acı üzerine ?

Oysa, tatlı düşler ekmişti yarınlarına.  
Acıyan yaralarına, zamanı üflerken.

Bu son olacak!diyordu.  
Yaşamak mecburiyeti.

Titreyen umuduna, hayaller fısıldarken.

V.Kayra

Vayo Kayra



## Yaşamla Ölüm Arası

Tüm zehirler acı değildir  
Bazen tatlı anlarda ölüm getirir  
Tatlı gelir ya önce yalanlar  
Sonra nasılda zehir e dönüşür

Rotasını yitirmiş bir gemi  
Geceyle gündüzün keşiştiği  
Nereye atacaktı adımlarını  
İleri mi yoksa geri mi

Değerler değerlerini yitirdi  
Ne varsa maddi manevi  
Şizofren düşünceler volta atarken beyninde  
Yaşamla ölüm arası git gellerde

O kadar karışmış renkler birbirine  
Yaşam ebruli  
Tek bir renk isterken kendine  
Bu kadar renge bulaşmış elleri  
Kota her gün doluyor zaman süreli

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yaşayan Ölüler

Artık, zaman yok!  
Mekan yok!  
Özlemek yok!  
Beklemek yok!  
Görmek yok!

Oysa; bir bilseydin!  
Ne kadar çok (?)...

Bundan başkası yok!  
Senden gidiyorum!

Yollarım, tuzaklarla dolu!  
Çıkmaz sokak sonu...

Ben koymuştum,  
Seni yüreğime,  
Ben çıkarıyorum!  
Ellerimle...

Keferen yok!  
Üzerimde...  
Nefes; alıp veriyorum!  
Ciğerlerime...

Ama ben; Yaşayan ölüler,  
Arasına, katılıyorum...  
Dünyanın, acısını,  
Acıyla, bitiriyorum...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yokluğumda Bitersin

Bakma! öyle; gözlerime derinden,  
Aldanma; gördüğün o ışığa,  
Ay gibi parlasada; yüzüm  
Benim içim; hep hüzün...

Bakma! öyle; gözlerime derinden,  
Hüzünlerim de kaybolursun...  
Karanlığım da, korkularla boğulursun...

Uçurum kenarın da benim hayatım.  
Kaderimin; rüzgarıyla sallanırım,  
Zaman zaman...  
Umut! veremem; kimseye.  
Güvenmiyorum; olmayan geleceğe...

Sarılmak zordur, sevdamin; kollarına benim.  
Bir fırtına çıkar, götürür seni dayanamazsın!  
Feryat eder yüreğin ama; tutunamazsın!  
Derin" yar"lara düşersin, kurtulamazsın...

Bakma! öyle; gözlerime derinden,  
Daha fazla yaklaşma; ruhuma,  
Sokulma! bana ben; tutsağyım kendimin,  
Duygularımın, sözlerimin...

Hemde; bir tuzağım senin için,  
Uzaklaş biraz hadi!  
Tuzaklarıma düşersin....

Bakma! öyle; gözlerime derinden,  
Dokunma; ellerime, verme; sıcaklığını,  
Tutuşursun tenimden, alev alırsın,  
Yanıyorum! ben; zaten...  
Yakarım! seni de, yangınlarıma; düşersin.

Bakma! öyle; gözlerime derinden,  
Yaklaşma! nefesini hissedecek kadar; dudaklarıma,  
Dayanamam! ıslatırım! dudaklarını...

Yetmez! sana; daha fazlasını beklersin,  
Yüzmek! istersin, benimle benim; denizimde  
Denizde yanan; petrol misali söndüremezsın; kendini  
Hep yanar gidersin...

Benimle yüzemezsin!  
Çok tuzluyum; ben, tuzum; kavurur seni,

Özlemim; dolar ciğerlerine, su misali...  
Nefes olamam! sana,  
Boğulursun! ruhumun; denizinde...

Sürükler seni akıntılar, rüzgarlar,

Yolundan; çıkar, kaybolur; gidersin,  
Uzak dur! alışma! bana; bu kadar,  
Daha fazla bağlanma!...

Büyütme; içindeki sevgini, besleme!  
Ağır gelir taşıyamazsın; kalbimi!  
Acısını; bir ömür boyu; çekersin...

Sevme; beni diyorum işte! sana...  
Yoksa; sen benim;

Yokluğumda bitersin....

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Yol Kesişim**

Sonu, sana ulaşan yollarında,  
Yürümeyeceğim bir daha  
Her geçtiğimde,

Yüreğim, hasretin;  
Çamurlarına batıyor!  
Üstüme başıma,  
Sensizlik sığıyor!

Sana giden yollardan,  
Geçmeyeceğim!...  
Bir daha...

Yabani otlar büyüsün.  
Kapansın yollar!  
Dikenler bitsin!

Gelmek istesemde,  
Bulamayım yolunu,  
Kaybolayım!...

Kaderimde varsa, bir gün  
Seninle yol kesişim.

Dağları delmem  
Gereksede, çıkacaksın!  
Karşıma, eminin...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yüregimde Derinlerdesin

Sabahın olduğu,  
Saatlerde hasretim,  
Güneşin battığı,  
Sensizliğin doğduğu  
Hüzünlerin daha çok vurduğu,  
Gecelerimdesin.

Gözümün daldığı,  
Yüregimin yandığı,  
Aklımın almadığı,  
Yalnızlığımın sardığı,  
Her yerde, benimlesin!

Yağmur yağdığında, ağlayan yanımda,  
Sana benzettiğim özlemlerimsin.  
Şimşek çaktığında,  
çılgınlığım!  
Rüzgar estiğinde,  
deli yanımda!  
Ay ışığının, altında tutkularım.

Bu günümde, geç kalmışlığım.  
Duygularımda "aşkımda."  
Varlığınla, yokluğunla sen  
Sadece; benim bildiğim  
Bir yerdesin,  
Yüregimin, derinlerindesin...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yüreğimden Öp Beni

Ben bir yorgun savaşçı  
hayatla  
aşk la  
insanlar la  
savaşmaktan yorulmuş

Ne fırtınalar atlatmış aşkları  
Bir yudum suda boğmuş

Bak yüreğime  
her acıdan izler taşıyor

Küllenmiş gönlümde  
derinlerde kor lar yanıyor

Elerimden tut beni  
sevgiyle kaldır beni  
Sar kollarınla  
titrek bedeni mi

Tüm acılarımın ilacı ol  
Yüreğimden öp beni

V.Kayra

Vayo Kayra

## Yürek Arası Duygu Koleksiyonu

Bir gün; bir gül idi mutluluk!  
Sevilenden sevene sunulan.  
Kurutuldu sayfalarda, kitap aralarında hatıra.  
Mutluluktu!  
Acıya dönüştü!  
Ben; acıları da biriktirdim,  
Mutlulukları da.  
Koleksiyonlarım var benim,  
Yüreğimin; arasında.  
Her türlü yaşanmışlıklardan.  
Hatıra kırıntısı kalmış.  
Küçük parçalar belki!

Kuru çiçekler, dikenleri kırılmış,  
Deniz kestaneleri, yıldızları,  
Minicik deniz minareleri.  
Çakıl taşları bile biriktirdim.  
Defterimde, gözyaşıyla ıslanıp,  
Dağılan bir kelimenin enkazı...  
Söylenmemiş cümleler. sorulmamış sorular.  
Yıllardır duruyor,  
Kulaklarımda bazı seslerin kayıtları.  
Yaşanmamış hayallerin, kurutulmuş otları.

Gelecek günlerde kullanılmak üzere  
Biriktirilmiş mutluluklar.  
Beklemekle geçen yaşanılmayan zamanların,  
Giderken bıraktığı, boşlukların acı yaraları!  
Hiç bitmeyecek sandığım,  
Yaşanıp bitmiş eskitilmiş aşklar...  
Zaman aşımında değer kaybetmiş ,  
Beklemekle geçen yıllar.  
Şimdi sadece; kayıp boşluklar.

Gönlüm; Sonbahar bahçesi gibi,  
Birikmiş bir köşede kuru yapraklar.  
Yaşım genç ama; ruhum ihtiyar.  
Yorulmuş dinlenmekte...  
En çok ta ondan var bende!  
Dönülmez yollara gidenlere,  
Mutluluk taşıyarak geleceklere.  
İçimde dolaşan nefes gibi,  
"Özlem' ler biriktirdim gönlümde..."

V.Kayra

Vayo Kayra



## **Zaman denilen aramızdaki engelden**

Bir gün daha geçti,  
Sevdiğim, sensiz.  
Ben yine, bir haber alamadım, senden.

Daha önce gelen, bütün mektupları ezberledim.  
Gelmiyor yenileri,  
Bugünde, çok bekledim.

Bir gün daha geçti,sevgilim sensiz.  
Bir gün daha eksildi, sensizlikten

Ve senli günlere,  
Bir gün daha azaldı,

Zaman denilen,  
Aramızdaki engel/den..

V.Kayra

Vayo Kayra

## **Zaman İntiharım Oldu**

Zaman; herşeyin ilacıymış hani?  
Sensiz, geçen bu uzun zamanlarda,

Çok fazla ilaç aldım.  
Yan tesiri şiddetli,  
Bir "acı" oldu bende.

Zehirledi!  
İlaç niyetine içtiğim zamanlar...

Zaman, ilaç değilmiş sevdiğim...  
Sadece; ölüme daha çabuk,  
Yakınlaştırıyor, insanı!

Sensiz günlerde,  
Zaman; intiharım oldu,  
Sessizce...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Zamanı Bekleyen Tohum

Merhaba yaşam !...  
Selam olsun sana gökyüzü,  
Rüzgarın, sürüklediği bulutlar.  
Selam olsun size martılar...

Sessizliği yırtan, yağmurun sesi  
Yorgun rüzgarın, ıslık melodisi  
Baharı bekleyen kumrular...

Selam olsun saksıdaki tomurcuk  
Toprağın altında, zamanını bekleyen tohum

Vaktinden önce açmaz hiçbir çiçek  
Bekleyin, çareniz yok başka  
Beklenen gün gelecek elbet...

V.Kayra

Vayo Kayra

## Zıkkım Sigara

Nefret ederdim senden önceleri en büyük düşman derdim sana,  
karanlık gecelerin yalnızlığında,

Kahreden bekleyişler ;çaresizlik getirdler.  
Böyle akşamlarda tanıştım seninle..

Denize düşüp yılanı sarılmak gibiydi,  
Birgün hayatıma sen girdin yılan misali  
Sarıldım işte!..  
Zevk veren o zehirin ile ..

Yalnızlığımı dağıtır,stresimi azaltır,  
Alışkanlık olmaz bende diye,  
Güvenirdim, irademe,

Bana hakim olmayacağını sandım,  
Oysa yanıldım.

Kendine, zehirine, tutsak ettin beni.  
Seni zıkkım sigara seni...

Kokundan hala nefret ediyorum.  
Ama; seni elimden düşüremiyorum.

Sen benim yaşamımdam hergün çalışıyorsun,  
Ben senden vazgeçemiyorum.....

V.Kayra

Vayo Kayra